

સ્ત્રી મનો રત્ન ગરબાવળી

સ્ત્રી મનો રત્ન ગરબાવળી

સીવ સાથે

સરવે સોખીતા ઓ ન માટે

અમદાવાદ

માણિકચોક આગળ કાચી ઓળની સામે શા.
જલુભાઈ પૂજાસાના મકાનમાં શા. ગોકળદાસ
નગીનદાસના વિક્ટોરીયા પ્રેસમાં શા. નાયા
જલુભાઈએ છાપી પ્રસિદ્ધ કરી.

સંવત ૧૯૩૬—સન ૧૮૮૦

કીમત રૂ ૦-૬-૦

૧૩૬૭

યેહેવાણોગાયછે. ભાથડા બુવેછે. તેનું.

કુમરી.

દહ્યાં અપનસે જાહે આતમકે લીયે, જગલસે રાહા
પીયા દુઃક ફરી: તન ખાખ બગી પેત્રી કફની, કર જોગત
કા સામન ચલી, દહ્યાં ॥ ૧ ॥ ઉતરે દક્ષિણ પૂરવ જ
છીમ, દીની થોડેરે મુનતાન ફરી, દહ્યાં ॥ ૨ ॥

કુમરી.

મન ફેરે લીયો કરકે ખરીયાં, અખ કાવન બમાવત હો
છતીયાં; મન ॥ ૧ ॥ અછે તેરે ફીરા કમિની દહીયાં,
અખ કેસે કટે તુમ ખીન રતીયાં. મન ॥ ૨ ॥

કુમરી.

દહ્યાં અસોહનકી જડ લાગ રહી, જમા છાય રહી હો
ખાદનીયાં; દહ્યાં ॥ ૧ ॥ દાદરે જોલે અપછંત જોલે,
અખવા પર જોલે કોયલીયાં; દહ્યાં ॥ ૨ ॥

કુમરી.

દહ્યાં અમક મસક જમકાય રહી બટ છુટી નામન કા
મનીયાં, બજ છુટી નામન કામનીયાં; બટ છુટી નામન કા
મનીયાં, દહ્યાં ॥ ૧ ॥ જુડેકી સેત્રી અમે ખીમ જાતી, જ
અમકન જોસી નામનીયાં, દહ્યાં ॥ ૨ ॥

કુમરી.

હામિવારી રૂપા જોમન મદ માતીઆ, તેરે ને નામન

વારે સુરતાન આલમ; મધા લોચન મદ માતીઆ. તરે
એક રાજના એક સાજના, બલે કાલ માલ સોના, તેરે
નાન મત વારે સુરતાન આલમ મધા લોચન મદ માતી
આ. એક ભકત રૂપ એક ચંદ્ર રૂપ, ગોલેગો ગોલે અમ
ર છતીયાં; તેરે નાન મતવારે સુરતાન આલમ મધા લોચ
ન મદ માતીઆં. ॥ ૩ ॥

કુમરી.

યાર તેરે આ જાનેકા સારીરે ન રહ્યા દીલ પેએ ટકા
ઝટકા ઝોરી હુઈ પજગપર, ટુટ ગયા માતીન થકા હેજી.
યાર તેરે આ જાનેકા સારીરે ન રહ્યા દીલપે ખટકા.

કુમરી.

સખી નાગર નટ અર મુઝદ ખાર, એસી કરત ધીઠાઈ
અનસી અટ જીમના ટટ પનીયાં કેસે જાઉં મોરી. ॥૧॥
જળ જીમનાકે તીરે ભાંખા, હાય પકડ ગોહે સત ધેરી.
સખી નાગર. ॥ ૨ ॥

કુમરી.

દેખો સખી કનઈઆ રોકે ઠાડો હો ગેલ; રોકે ઠાડો
હો ગેલ; રોકે ઠાડો હો ગેલ, દેખો સખી કનઈઆ રોકે
ઠાડો હો ગેલ. ॥ ૧ ॥ મે જળ જીમના ભરન જાતીયી.
બીસમ મીલ ગયો નંદ કીસોર. દેખો ॥ ૨ ॥

લાનણી ગ્યાલનની.

મન માહન બળવે ખાંસુરી, મોવાલન ધેવરી; મેં
 બહીયાં પકડ નંદલાલ કરત બલ જોરી. ટેક. છોડો છો
 ડો શ્રીસન ગીરધારી, મેંતો ફુખીયારી; મેંતો ફુખીયારી,
 મેરે સીરપર મટકી ભારી મેં વુમસે હારી; દહી ફુધકો
 મટકી લેડરે, મહીતી મથુરાંકુ મહીતી મથુરાંકુ રસ્તેમે
 નીમા દાંલકીસન, ખીસગતા હમકુ; છતીયનપર ડાલા દાપ
 કાડ ચોડીકુ. મધબનમે ગ્યાલન છુટી ખપર નહી કીનકુ,
 વું મરે મેવે જતીયે અકીલો; વું મરે ઇહાં નહી રાઈ
 મેં વાહી, વું મરે દુરે સરક દડગી ગાહી. મેં આન
 ફસી તેરે હાથ હુઈં લાગ્યારી, મેરે શીરપર મટકી ભારી મેં
 વુમસે હારી, મન માહન. ૧ ફુસરી મરાડણ સાંમતી
 આઈકા હો કાંના, સોડ જાડિ ન દ મજ બાધરી હમ બા
 બક તાંતા; માજ મંદીર પડ્યા સુના પાલવીલ જુના, અ
 મી ગરીબ જાત ગાધ્યાયી સોડ માણુ બહીયાં, વું મરે
 વું લા દ ઈન ગધ્યાયી માબા; વું મરે જાત તનસે જોય
 ન ઉક વીત્રા, વું મરે માજ જોયનકા ફુલ વીત્રા. માજ
 રમડન ધર લે યાના, આખી તમાસ ચહરી; મેં બહી
 યાં પકડ નંદલાલ કરત બલ જોરી, મન માહન. વીસરી
 ધરદેશન માહી, હમે મત છીજો; હમ હિંદુ

રમતી જાત, ખટત મન ઘણે; કહા માત્ર હેરે કાના,
 દુરસે મંચ લીલે. એ સ્તરપર મટકી ભારી, ખડા વહાં
 રહેલે; તુ મરે કહા કહનહે મુજકુ કાના; તું મરે એસા
 ખી જીવન નહી કરના. તું મરે મેરા હાય પકડ ક્યું તા
 ન; મેરા ભણ્યા આવેગા બાકુ કરેમા કીતકારી, મેરે જા
 રપર મટકી ભારી મે' તુમસે હારી, મન મોહન બજારે
 ખાંસરી ગોવાલન પેરી, મેરી. ૩ ચોપી જાગજી બાંત્રી
 વીજણડે મુકે, આગે જન સમર જાગેજી ધુકાન તેકે;
 મુજે ધણી આંખે પરદેશ ધાંચો વર બારો; સવાગજ
 જે જાણો સત્ય, નાંચકી સારો; તું મરે નાય સત જાડા
 લો સારો; તુ મરે ભજકર હેડાયો તો જે કારો, તુ મર
 રે હર અચીદા ધણી મુવારો. દાઢી ગાલોને કાઢીત્ર ખા-
 હાર થીત ખુશારી, મેરી બહીયાં પકડ નહલાત કરત બ
 લ જેરી. મન મોહન ૦ ૪ પાંચમી ગુજરાતણ બોલી મુ
 ને દ જવા, શું એકત્રી જેડને આગ્યો છે દુસરાવા; મા
 રી જાતી પર છે જેમન, કડણ લીખુ જેવા, હોડ જવા
 દ નહી તો યાચે કાવા દાવા; તુ મરે કહે અજાગખમ
 મારો વાહી, તુ મરે ખ્યાલ કહે છે ખ્યાલી; તુ મરે મ
 ન મોહન વગાડે તાલી ભાઇ કાચમભાઇ એમ કહે છે,
 ખનારી તારી જેરી; મારા સ્તરપર મટકી ભારી મે' તુ
 ખો હારી, મન મોહન ૦ ૫

નવી સ્ત્રીમન મનોરંક તથા દોષ

ખુશ ગરબાવઝી

ગરબી

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ હજીને રે, એ
વા કઠણ થયા છે કાન, ના આવ્યા હજીનેરે. ટેક. ૧
વાહાલે અમરૂત પાષને ઉછેરયાં વાહાલે માહારે અમનેરે,
હવે વીખડાં ઘોળી શું પાઓ ઘટે નહીં તમનેરે; ૨ વા
હાલે કુલ પછેડા ઓઢાડ્યા વાહાલે મહારે અમનેરે, હવે
એચી એચી સીદ લોછો ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦ ૩
વાહાલે ઊડા કુવામાં ઉતાર્યાં વાહાલે માહારે અમનેરે, હવે
તાડી તાડી સીદ લોછો ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦ ૪ વા
હાલે કુધડાં પાષને એલાવ્યા વાહાલે માહારે અમનેરે, હવે
ખાંણી વીના તલસાપો ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦ ૫ વાહાલે
રાસ રમીડી રીઝાવ્યાં વાહાલે માહારે અમનેરે, હવે આં
સુડાં શું પડવો ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦ ૬

ગરબી

એહો ભારગ જનના દો હમીકરન ચારાડી, ટેક.

લોક દુરજન દેખેરે, ઝીતો એ નવી સાડી; પેળા વીતી
જનશેરે, ગોરમ મા ૧૩ નહીરે અપે. ગણો ૧ માહાડી સા
સુ ઠગાડીરે, નણની માહાડી નહાડી; માહારો સસરો સુ

વાળેરે, તેનું કાંઠ નવ ચાલે. મેલો ૦ ૨ માહારે પરણ્યો
અટારેરે, જો જાણે વાત ઠણી; લડવાને બેસેરે, કે દેખે લો
ક હસી. મેલો ૦ ૩ તુમે સમજો છોગાળારે, હવે ઘણી વા
ર થઈ; મન મળવા ચાહાશેરે, તો મળશુ વાર ફરી. મેલો ૦
૪ તુમથી નથી અંતરેરે, પ્રાણ તુમ સાથ ફરે; જ્યારે દેખુ
તમનેરે, તારે માહાર મન ઠરે. મેલો ૦ ૫

ગરબી

મહેલો મારગે અમે જઈએરે, હરી ડાંડ વના થઈ
ને કાંતા મહેલો મારગે અમે જઈએરે. ટેક. ૧ માનો મા
નો કહ્યાં વરજવાસીરે, મને જવા દો જાની ઉદાસીરે; અ
મે ગોકુળના રહેવાસી, કાહાના ૦ ૨ પ્રભુ સોજસો ગાપી તુ
મારીરે, એકથા એક સરસ ખીજ નારીરે; સીદને લોંછા
તે લાજ હમારી, કાહાના ૦ ૩ રાજ કંસ નથી કાંઠ ધારો
રાજ, એવા ફાટી ગયા તમે સીદને કાજ; ભુડા મનમાં ધ
રો કાંઠ ધ્યાન, કાહાના ૦ ૪ આવો આવો બસી તુમે ગા
વને, માહારી પીડા મટાવીને જીવોને; એ કાનુજને કાંઠ
સમજના, કાહાના ૦ ૫

ગરબી

કાહાના અળગો રહેને પલો લાગશે જો, માહારી મ
હીનારે; માહારી, મહીની મટુકડી ઉતાર તો, અળગો રહેને
પલો લાગશે જો. ટેક. ૧ કાહાના હુંતે છુ બાજ ફેરી ખા

સંચી જો, તું મેં ગાયોનો ગોવાળ જો, અળગો ૦ ૨ કાહ
ના માહારે ઘોઢાણ અંખાં ચુદડે જો, કાળી કામળીનો આ
ઢણહાર જો; અળગો ૦ ૩ કાહના માહારે જમાણ સીરા લા
વસી જો, ખાટી છાશનો તું પીવાણ હાર જો; અળગો ૦
૪ કાહના માહારે પોઢાણ લાજ દેલીઓ જો, ટુટી ખાટ
લીનો પોઢાણ હાર જો, અળગો ૦ ૫ કાહના માહારે રેહવા
ને હવેલીઓ જો, તું વગડાનો વસનાર જો; અળગો ૦ ૬
કાહના માહારે મુખવાસ લવીગ એળચી જો, તું પાંદડાનો
ચાવાણ હાર જો; અળગો ૦ ૭

મીસરી

કે આઠ કુવા નવ વાવડીજી સોળસે ખનીહાર,

ઉસમે કૂન ગોરી પતલી ઓ મીસરી;

પતલી કમર લાંબે ખાલ.

૧

કે માટ ઘડુલા રેંદીઓજી, પીડી લાલ ગુલાલ;

કાન વાલી પતલી ઓ મીસરી,

લગી લગી નાંબે તર.

૨

કે એડીની ગેડી કરજી કેડની કરે કમાન;

નવાણાનાં કરે બે ભલકા ઓ મીસરી,

પાડુ ચતુર સુન્નાણ.

૩

કે ચતુર પુરશની ગેરડીજી, હસી હસી ઉતરે દેશ;

મુરખ પુરશની ગેરડી ઓ મીસરી,

રોષ રોષ ઉતરે દેશ.

૪

કે હસંત જીવન ખસતજી, રૂવે તો ફૂલે હો જાય;
એસો પીયારો મારો સાહજો એા મીસરી,
સાંજ પડે બિઠ જાય. ૫

કે દાડમ સુકે દાહાડીએજી, ઘેર સુકાય ઘર નાર;
બાપ ઘેર સુકાય બેઠી એા મીસરી,
હોણા પુરુષ ઘેર નાર. ૬

કે રાજવેણ બેઠી રાજમેજી, ખમિ ઉઘાડા કેશ;
ખસ જીવન કે કારણે એા મીસરી,
દીલ્લી બેઠાતી લેશ. ૭

કે તેડી દીલીને મરા આગરાજી, તેરે મરે કાપકા રત્નહ;
તં ચમકાવી વિજળી એા લોભીડા,
તં વરસાવ્યો મેહ. ૮

ધરના ઘેડા ચડેજી, નગર લીઓ કેમ જાય;
કેમ માહારી સાહેલીએ ભાળવ્યો એા મીસરી,
નિત્ય ઘરે ભુલી જાય. ૯

કે હાથતા હથવારા કરજી, નેણસે લીઓરે બોલાય;
સમજાવ્યો ના સમજે એા મીસરી,
મુરખ ખડોરે ગુમાર. ૧૦

કે પાલાણપૂર દીવડો બળેજી, કાળજી પડેરે સનેસ;
કે આંજન વાલી પતલી એા મીસરી,
મુજકે મસે મેવાડ ૧૧

કે કોયલને કેમ મારીએજી, આંખાની રખવાળ;
મારો હરામી સુણો એા મીસરી,

આણે ચાખ્યાં ફળ ખાય.

કે ગોડીને કેમ મારીએજી, સેજીની રખવાળી;
મારીએ હરામી સાહેબો આ મીસરી,
સેજ પરામ વાચ.

કે માણિક્યોડે બજારમેજી, જે કાચ જાન કપાન;
મેયનવાલા ધર નહી આ મીસરી,
કાસપરે કરે ગુમાન.

કે માણિક્યોકના બજારમેજી, હીરા લાલ બેકાચ;
ચતુર હોયસો મુલવે આ મીસરી,
મુરખ ફેરા ખાય.

કે નદી કીનારે સાયમા મુઝા-જાણેજી, મુઝા ન પ્રગટ હોય
ગયાં ના જોડન ત્રાવડે આ મીસરી,
મુવા ન જીવે કોઈ.

હીન કરીએ ઊંચથીજી સદા નભાપો જાય;
નીચથી ક્યા કરે પ્રીતડી આ મીસરી,
સદાય મિહાબાં ખાય.

કે કાકળ કુવો ગોઠવીઆજી, રેંટ કરે મેવા;
સીંચનવાલી પાવાપડ તમે આ મીસરી,
હોનો ચાપો પીએ પૂઠાર.

કે પ્રીત કરી દા જણેજી માળીને રંગરેચ;
રંગરેચ લાવે ચુરડા આ મીસરી.

માળી લાવે ફળ.

ફલમે ક્યા પેહિનજી મુપ ને કુનલા,

ગાયા બીચારા કહીઆં ઓ મીસરી

સાજ પડે ખીજ જાય.

૨૦

ચુદડીંગ કયા પેહેરનાજી બુદ પડે રંગ જાય,

બલો બીચારો સાગુડો ઓ મીસરી,

ધાઝ્યે ધોઝ્યે રંગ રહે.

૨૧

કે એનર હોય તો એડીએજી કુંગર એડ્યા ન જાય,

કુવા હોયતો ગાળીએ ઓ મીસરી,

સમુદ્ર ગાળા નવ જાય.

૨૨

કે કાગળ હોયતો વાંચીએજી કરમ વાંચ્યાં નવ જાય,

કે ત્રાગ હોય તો તોડીએ ઓ મીસરી,

પ્રીત તોડી કેમ જાય.

૨૩

કે મારા ઠાકરના ઘેડીણાજી દીઠી કઢાલને હાટ,

દરડાનો છાકયો મારો સાયબો ઓ મીસરી,

ગયો કઢાલને હાટ.

૨૪

કે નહી તારા સાયબાને ભાજબ્યાજી નહી મેલીએરે બોલાય

દરડાનો છાકયો તારો સાયબો ઓ મીસરી;

આબ્યો કઢાલને હાટ.

૨૫

કે મારા ઠાકરની માજડોજી દીઠી કઢાલને હાટ;

દરડાનો છાકયો મારો સાયબો ઓ મીસરી,

ગયો કઢાલને હાટ.

૨૬

સાત વાર

આદિત્યે આનંદ સહયર કહ્યું, મારે ગીરધર થું ધરવાસ

વરજમાં રહુછું; સોમે પામા સુખ સીતળ ફળીયારે; આ
 નંદજનો લાલ મુજને મળીઆરે. આ મંગળે મુજને હેત
 હરી શું લાગ્યું; આ હૃદય કમળનું આજ હૃદયે વાગ્યું;
 આ સુધ આન્યો સુધ જોવા જઈએ, આ છાની કરીએ
 ગુજ વાહાજા થઈએ, આ ભરેપતાં ગુરૂ પરતાપ સુખ
 છે સહુને, આ સખી ધણી આનંદ રાધા વહુને, શુકર
 ના શરે બોલ સહુને સમતારે, આ લેનો નાંખી હાથ રજ
 ની રમતારે; આ શતીસ્વરે સંદેશ હરીને કેહાગોરે. આ
 જોગ બન્યો છે આજ રમવા આવે; આ સાતે વાર ને
 ગાય નરને નારીરે, તેનો વધકુઠ વાસજ થાય દેવ મારાગરે

પંદર તથો

- સખી પડવે પૂરણ ભરમ ને કોઈ જાણે;
 રૂડા રણછોડજનો ધરમ વેગે વખાણે. ૧
- સખી જાણે બોડાણોજી, બોલ કહેછે હેવારે,
 રાખશો તો રહેશે તોજ, ઉગળે એવારે. ૨
- સખી એથે ચાલ્યા જાય, વસંતી વાટેરે;
 રૂડીયામાં રણછોડરાય, મગવા માટેરે. ૪
- સખી પાચમે પાળા પાંચ, તડકા તનમાંરે;
 સેવા કરે હરીનો જન, મારા મનમાંરે. ૫
- સખી છો તે છાય અંગ, ધણીના ધરીએરે;
 રાખો રૂડીયા સાથે રંગ, હવે મન ઠરીઆરે; ૬
- સખી રાતમે સુદર સ્વામા મોહન મળીઆરે;
 હુતો આવીશ તમારે ગામ, ફેરા ફરીવારે. ૭

- મખી આઠમે જોડી વહેલ, બળવત બેડારે;
 પુરવ દેશમાં કડી મેહરે; પંથમાં પેડારે. ૮
 સખી નુમે નમ્યા નીચ, આજી સખરે,
 સેવક સુતા સાંગી માંહી, હરી રથ હાકરે ૯
 મખી દશમે આઠ્યા ડાકાર, હરજી રસીયારે;
 તે દેખાણે ડાકાર, વાણે મારે વસીઆરે; ૧૦
 મખી એકદસીના દાન, યુગળી ધેંધારે;
 મધ રાતે આઠ્યા માહારાજ, હેરજી હેરધારે. ૧૧
 મખી બારસે બાંધા છે માલ, સેવકથી જાનારે;
 સેવુંતા સત્રા વાલ, પૂજમાં પામ્યારે. ૧૨
 રાખી તેરસે યુગળી ધેર, પાછા ફરીયારે;
 મધ રાતે આઠ્યા માહારાજ, કારજ સરીઆરે ૧૩
 રાખી ચક્રેસે ચરણા મરત, પ્રિમે સુ પીધારે,
 હરી કઠણ ઘયા નંદલાલ, સંદેશા ન કીધારે. ૧૪
 મખી પુનમે પૂજા યાય સોમાં સરીરે;
 ત્યા દરસન કરવા જાય, નરને નારારે. ૧૫
 મખી પંદર તથો સાત વાર, જે કાંઈ ગાસેરે;
 તેને મળસે દવારકાનો નાથ, વચકુડ જાસેરે. ૧૬

પંદર તથો

સખિ પડવેતે પંથે આધ્યારે, માહાવનના તે મારજી બાધ્યરે
 સાથે સી મને લક્ષ્મણ જી આજા, રંગુપતી રાન રૂદમાં રહેજીરે. ૧
 સખિ બીજી મઠીમાં બીરાજીરે, જેવા નરીઓ તણા નીરગજીરે

રામ ભલી ગયા રૂઢ રાજે રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે. ૧
 સખિ ત્રીજે તે વનતી ઝાડીરે, દુઃશ રૂપ મંગાવેછે હાહાડીરે;
 સારી શેભે શીતાળની વાડી, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે ૩
 સખિ એથે કેવડીયા બેહેકેરે, કાલ્યોદ્યુધ્યાને માધરો મહેકેરે;
 એવી લીલી લટાઓ લેહેકે, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે ૪
 સખિ પાંચમે પોપટ પાળેરે, પાંખ લીલીને કાઠણો ઢાળેરે
 મુખે રામ ભણતણા ભાળે, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે. ૫
 સખિ છઠે છેતરવાને આંબોરે, કુદો કપટિ રાવણ સાથે જાંબોરે
 બે મુખનો મારગ ખતાવ્યો, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે. ૭
 સખિ સાતમે થાં હરિ સમરચારે, તાડિ બેલી ઉગાડા બમરારે
 ટુંપ સાહીને ઉગાડ્યા ડમાર, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે. ૭
 સખિ આઠમે એને નિહાર્યોરે, ધનુષ ધરિને મરગણા માર્યો
 મરગ મરતી વખતે બેકાર્યો, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે. ૯
 સખિ નાગમે નાખ્યો તીરે, જમ વાગેછે મરગ શરૂરે;
 વારે ધાગે લક્ષ્મણચીર, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે. ૧૦
 સખિ દશેમે ઠહે લક્ષ્મણચીરે, બલા વીરો બોલાવેછે તમનેરે
 આડી આણુ દીધેછે આગને, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે ૧૦
 સખિ અઠાદશી અપમાશરે, લપટ લેવાનો લાગ તપાસીરે;
 રાવણ રીતાને લઈ ગયો નશો રઘુપતિરામ રૂઢમાં રહેળેરે ૧૧
 સખિ વાસરમે હતુમાન અગીયેરેથેડી સમૂદ્રને પાળી લીકળીયોરે
 જમ જંગ મલાને ગતીયો, રઘુપતિ રામ રૂઢમાં રહેળેરે ૧૨
 સખિ તેરથે ત્રાયાણુ ભાગેરે, હાકે હતુમાન કેડી વાગેરે;
 બ્રહ્મલલકા તે ગઢમાં લાગે, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેળેરે ૧૩

સપ્તિ અહરે ચિત વિચારીરે, કાંજ વાંદરાંની રચી સાગીરે;
 રામે રાવાણને નાખ્યો મારી રઘુપતિરામ રૂદ્રમાં રહેજોરે. ૧૪
 રૂપી પૂનમે પ્રભુજી આંખારે, થાળ ભરી માતાડે વધાંધારે
 માતા કહ્યજાને મન ભાગ્યા રઘુપતી રામ રૂદ્રમાં રહેજોરે ૧૫
 સપ્તિ પદરે તથો થઈ પૂરીરે, એમાં એકે નથી અધુરીરે;
 આતમારામની વાણી મધુરી રઘુપતીરામ રૂદ્રમાં રહેજોરે. ૧૬

પંદર તથો

પૂનમે અમને પૂરાણ હરશન દેજોરે છોગાળા;
 દયા કરી મારી દેહનાં દુખડાં બાળોરે મારજીવાળા ૧
 પડવે આવી પડો મારી બાયરે છોગાળા
 કાંઈ સાત ગુરૂના સ્તોત્ર રાખો છાંયરે મારજીવાળા ૨
 બીજે મારી બાળક બુધી કરોરે છોગાળા,
 દયા કરી મારી દેહનાં દુખડાં ભાગોરે મારજીવાળા ૩
 તીજે હુંતો તપસરે યજ્ઞને બેસીરે છોગાળા;
 ગોરી બાળીતીને મૂળને લાગી મીઠીરે મારજીવાળા ૪
 એથે ચતુરા શું ગયા છે ચુકીરે છોગાળા;
 કાંઈ લેહ લાગી મેં લાજ કરવની ચુકીરે મારજીવાળા ૫
 પાંચમે પૂરાણાવરતી કેસાયરે છોગાળા;
 મૂળ હરી વીંચો ધડીએ ના રહેવયરે મારજીવાળા ૬
 ઠીનાં લખ્યાં લેખ તે કેમ ટળશેરે છોગાળા;
 જીવ પતિવરતામાં કરજ રવાં પડશેરે મારજીવાળા ૭
 સાંતમે હું ગુણ તમારા ગાતીરે છોગાળા;

કાંઠ મોરલીને શબ્દ હીંકું આતીરે મોરલીવાળા ૮

આડમે કાંઠ આવતડીયા આંતરજામીરે છોગાળા;

બંદલ કુળમાં જન્મ્યો નીજ નામીરે મોરલીવાળા ૯

તુમે કરવા નરપતના કાગરે છોગાળા;

મૂજ મ ગજવાથી ગયા મધુમાં ગામર મોરલીવાળા ૧૦

હયમે દાઝાળ આવી કોપ્યારે છોગાળા;

કાંઠ મામો કસ માગીને રણમ્યામ રાખ્યોરે મોરલીવાળા ૧૧

એકાદશીના પડદા આવી ખોલોરે છોગાળા;

કાંઠ આંતર જામી અમ સંગાયે ખોલોરે મોરલીવાળા ૧૨

ખાર્યો વાંદાવન રમ્તો છલોરે છોગાળા;

મુજ અપુષ છવને શું મેલોછો વિલોરે મોરલીવાળા ૧૩

તરસે કાંઠ ચરણ કમળ ગિત લાલ્યુરે છોગાળા;

કાંઠ જન્મા જનવતી ભકિત તમારી માગુરે મોરલીવાળા ૧૪

સગેદશે કાંઠ ચરણ કમળની દાશીરે છોગાળા;

મુજ મ ગજવાયા ગયા મધુમાં નાચીરે મોરલીવાળા ૧૫

અમાંશ કાંઠ ધરણીધર કહેવાયરે છોગાળા.

કાંઠ નરસઈ મેહુના ગુચ તમારા ગાયરે મોરલીવાળા ૧૬

પાંદર તીર્થરે.

પડવાની પણ પ્રીત ગતમત ભુજીરે, મારા હરીનીના એકવાત

સરવે સુનીરે જાંજો બાળે વેશ રહીકું બાળીરે આ ધરમાં

કેમ રહેવાય વાગે તાળીરે, ત્રીજો ત્રીજાવન રાય રાજ પપા

રેરે હરી આવોને આપણે ઘેર હેત વધારોરે; એથે મધુરો

નાર અમળ આલેરે, પેલા વડોદરાને વર્ષે દુખડાં રાખેરે;

પાંચમના પાદ હરી શું સખ્યરે, મારે પેમરસ પીયા કાળજી
 રી રસ ચાખ્યરે, છડીના લગ્નીયા લેખ તે કેમ ટળશે મારે
 પેલા ભવની પ્રીત આતી મળ્યરે સાતમના સંતાપ હરીશું
 અગરે, આશું કહીએ મહારાજ બાજ નહીં તમને, આ
 હન આજન થાય હસી હેય હેલરે મારે સોળ ગોપીઓના સા
 થ રમતા ઘેબરે, નામે તમેરા નાવ નમેરા ના ચમરે, આ
 ગોકુળીયું બેલી મથુરા ના બધરે, દશમે દીન રાત રહી
 માડી દગરે ઘેર નાવનીયા રીસાય તે ધાણું સાલેરે, એકદશી
 ના વરત અમારે કર્યરે એ જુમના જુના પ્યાન મારે ઘર
 વારે દવાડીએ દરસામ દેખરે, મારા શમળીઆ ભગવાન
 સનમુખ રહેજેરે, તેરસનાં તે તાંત અમસા દુટ્યારે, આ
 હરી હરી મતા હોઃ અમારા સુક્યારે ચક્રિયે તે મથુરા ન
 ર શું વાહ્યારે ઘેર રાધા સરખી નાર શું રંચાયરે, પુનમે
 તે પદર નીચે થઈ પહાયરે ગને સેજલડીએ સુતા નિદ્રા
 ના આવેરે.

કારણ જાણના મહીના

કારણ કારણ ગયા બેલી, આંખડીએ આંસુની હેલ,
 ગેમી રે ગોકુળમાં બેલી આંખડી નારે ઘટે તમને;
 સંઘર યંત્રોરે કહી, કે કહે અંખડી ગાંધી;
 ગેમી એના નામનસાં બેલી, એકવજ નારે ઘટે તમને ટક
 અંગસરે મદિરમાં રહેતાં બિળા બેસા બોલનિયા જમતાં;
 હવે અંખડી નથી ગંમતાં, એકવજ નારે ઘટે તમને રા
 ખેલે તે પ્રીત કળા પહેલી; ગોરમન તાગ ગયા બેલી.

વાંકાણ માથાળને વહેમી, ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૨
 કુપાળ શોકય યજ સાસે, વાહાસે મારે મથુરામાં માહાસે;
 તરડાડયાં નાંદ તણે લાસે, ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૩
 ફાગણુ રંગ રમતાં હોળી, સુદરે પહેરી અરણને ચોળી;
 કંકુ કેસરમાં ઘોળી ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૪
 ચપતરે ચીત કાં ચુક્યા તન અટવાણ મારા સુધમાં
 નાજીએ નિમાસા મુક્યા ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૫
 વાઘમાંએ વાટે જુએ ગેયી લગ્ન મામણ તણી લેપી
 પ્રીતી કુપાળને સોળી, ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૬
 તટ આવી દાઝ લેજી દહાડી, મથુરામાં રંગ રમતા નારી,
 તે કેમ જુધ્યા ગિરિતરધારી ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૭
 જેઠે જનવકુળને હઠીએ, તારી માસ કીધી છે રથિએ,
 હવે હરી ગે કુળમાં જીગે, ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૮
 ગાથડે મેવડીયો ગાળી, તેથી મારાં દીવડા તે રજે;
 સુધા એલણ મહારજે ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૯
 અજણમાં શું કડીએ સજ્જી, ગોઠે નહી દીવડા ફેરવળી;
 અંતરમાં જેમ લાગે અગની, ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૧૦
 ભાદરવો ભરે જોમન નારી, ઘેર નવ આંબા ગીરધારી;
 વાહાસે મારે મદપા નિનારી, ઓધવણ નારે ઘટે તમને. ૧૧
 આંમેએ ઓધવણ અંગા સંદેશ સામ તણો લાંબા;
 સંવાળને મન બાંધે, ઓધવણ નારે ઘટે તમને.

ગુજરી

કે કાળમાંએ આદમજી મરિને સારી દીવડીકા દીતામરે.

કે બાદશાહરે ઉતરે બાગમે મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.
 કે હાથમેરે લેઉ લાલ મટકારે, કંદાપણ હોકા જાઉરે.
 કે બાદશાહરે ઉતરે બાગમે મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.
 કે હાથમેરે લેઉ લાલ મેડલું, પનીહારણ હોકા જાઉરે.
 કે બાદશાહરે ઉતરે બાગમે મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.
 કે હાથમેરે લેઉ લાલ લાકડી ગોનાતન હોકા જાઉરે.
 કે બાદશાહરે ઉતરે બાગમે મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.
 કે હાથમેરે લેઉ ટુલ છામડી સોં માલેન હોકા જાઉરે.
 કે ટુલ ફગરનો લાધરો ને સાણુડે કસાવી કોરે.
 કે કલારે કાંતીને આગુવર બાધુંતો અમરનો અમકારે.
 કે હાથે બાણુબાંધ બેરખાને એની દશી આંગળીએ વેરે.
 કે જાને કલાકુલ શાબતા એને કાને અણુકે જાણે.
 કે કોટે તે પ્રાણીઆં શાબતા એને કંઈ એકાવણી દારે.
 કે લાલા તે જમનું કાપડું એને જામ માતીનો દારે.
 કે નાકે તે વાળીઓ શાબતા એને ધ્રુવડી તપે લેજાડે.
 કે બાલે બાલ માતી પરીબ્યાં જાણે ઉમ્મી સુરજ બાણુરે.
 કે છોડી મટકીમાં દહાવે જમાયો દુપ લીયો માણુ ચારે.
 કે ચક્કી ગુજરીઆ દહી બેચનકું ચક્કી બાદશાહકે દરબારે.
 કે અપર હોયો કોણ મહીયર હોયો કોણ હોયોને મીઠા દુધરે.
 કે સાસુરે કેવે સુગ્રો બચરીઆ લસ્કરમાં મન જાયરે.
 કે દીલની શેકેરકા બાદશાહ તુલે રખે ગોખલ માંહેરે.
 કે સાસુના ચારેના ના કરે વહુ મહી વેચવાને બાયરે.
 કે હોટે બ્રાયા હાટ વાણીઆ ને એરે બ્રાયા ઝાપદારે.

કે જો દેખે સો મેલી રહ્યા ને આદશાહ સરખા ને પરે.
 કે ચલી ગુજરીયાં મેલી મેસાકુ મેલી લાલ બનરરે.
 કે સીખત ખીયારે અડો બગામ જીવ જનન હુલા હેરાનરે.
 કે અપને લક્ષ્મીએ એસી મહીયારીને જોતા ન કામજા કુધરે
 કે આદશાહકુતો અપર હુબને ગુજરી દેખન આપરે.
 કે અક્ષીયારે મત્રીયાં ક્યા શીરતા ગોરી પેઠો પડના માયરે
 કે પડદેએ બેડી જોત્ર કરો ગોરી આપો નાગર પાનરે.
 કે અક્ષીયારે મત્રીયાં જોહોત ભલી તરે પડદેકુ બગાદક આગરે
 કે હીંદવાણી તું હસમજદી આદશાહકુ દેવે જવાપરે
 કે આદશાહ કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે
 કે કાંચ કથોરમાં ક્યા પેહરેનાં ગોરી પેહરો સોના શરરે.
 કે કાંચ કથોરે મેરે જોહોત ભલા તરે શામાં બગાદક આગરે
 કે હીંદવાણી તું હસમજદી આદશાહકુ દેવે જવાપરે.
 કે આદશાહ કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે
 કે કાળી કામજમે ક્યા જોહના ગોરી પેહરો દક્ષણી ચીરરે.
 કે કાળી કાગળમેરે જોહલ ભલી તરે ચીરકુ બગાદક આગરે
 કે હીંદવાણી તું હસમજદી આદશાહકુ દેવે જવાપરે.
 કે આદશાહ કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે
 કે પેસ જાસમે ક્યા ખાના ગોરી ખાવને મેન પલાવરે
 કે નાન પલાવમે ક્યા ખાના મેગ હાફકા અવતારરે.
 કે હીંદવાણી મુ હસમજદી આદશાહકુ દેવે જવાપરે
 કે આદશાહ કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે
 કે મકનરે હાથી અજળ ખનાને ગોરી હાથા દેખન આપરે

કે તેરે હાથમે ક્યા દેખના મેરે પેરે જુરી બિંસરી
 કે હોં દવાણી નહી અલાઉ માંખ ગુફી ખાંધ પાળે.
 કે હોં દવાણી તુ હરામખાદી ખાદશાહકું દેવે જવાબરે
 કે ખાદશાહ કેવે શુબ ગુજરી તમ શુભો અમારી ખાતરે.
 કે મેરા કું તર અજબ ખતો ગોરી કું વર દેખના આગરે
 કે તેરે કું વરમે ક્યા દેખના મેરાં માયુંના મોવાળરે
 કે હોં દવાણી તુ હરામખાદી ખાદશાહકું દેવે જવાબરે
 કે ખાદશાહ કેવે શુબ ગુજરી તમ શુભો અમારી ખાતરે
 કે મેરી સોળમે રાહુએ અજબ ખતો રાહુએ દેખનારે
 કે તેરી રાહુએ ક્યા દેખના મેરે તો વરે મગાહારે.
 કે હોં દવાણી તુ હરામખાદી ખાદશાહકું દેવે જવાબરે
 કે ખાદશાહ કેવે શુબ ગુજરી તમ શુભો અમારી ખાતરે
 કે મેરા મોઝા અજબ ખતો ગોરી ઘાઝા દેખના આગરે
 કે તેરે ઘાઝમે ક્યા દેખના મેરે મેરે ગવરી માયરે.
 કે હોં દવાણી તુ હરામખાદી ખાદશાહકું દેવે જવાબરે
 કે ખાદશાહ કેવે શુબ ગુજરી તમ શુભો અમારી ખાતરે
 કે મેરી મુઝો અજબ ખતો મોરી મુઝોપર મોહી સાસરે
 કે તેરી મુઝમે ક્યા દેખના મેરા ખરો જોશા પ્રકરે.
 કે હોં દવાણી તુ હરામખાદી ખાદશાહકું દેવે જવાબરે
 કે ખાદશાહ કેવે શુબ ગુજરી તમ શુભો અમારી ખાતરે
 કે કીયું તમાર સાસરે તે ક્યા પ્રકરે પેર તારે
 કે ઘડ મેમુખ માર સાસર ને સાંઘ પ્રકર પેર તારે
 કે હોં દવાણી તુ હરામખાદી ખાદશાહકું દેવે જવાબરે

કે આદ્યાહા કેવે શુભ ગુજરી તુમ સુણો અમારી આતરે
 કે કોથ દેશી ગોવાલણીને શું છે તાહાર નામરે;
 કે ઘઢમાંડવકી ગોવાલણીને મના ગુજરી માર નામરે.
 કે હિંદવાણી તું હરામજીદી આદ્યાહાકુ દેવે જવાખરે
 કે આદ્યાહા કેવે શુભ ગુજરી તુમ સુણો અમારી આતરે.
 કે જોડી મટકીકા મુજ કરો ગોરી ઉસકા કયા હોય મુજરે.
 કે હિંદવાણી તું હરામજીદી આદ્યાહાકુ દેવે જવાખરે.
 કે આદ્યાહા કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી આતરે
 કે ફુસરી મટકીકા મુજ કરો ગોરી ઉસકા કયા હોય મુજરે;
 કે ફુસરી મટકીકા મુજ કરે તેરી સોળસે રાણીઓ ફુજરે;
 કે સોળસે રાણીઓ સજ કરે તેરા કોઈ ના ભેવે નામરે.
 કે હિંદવાણી તું હરામજીદી આદ્યાહાકુ દેવે જવાખરે.
 કે આદ્યાહા કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી આતરે;
 કે તીસરી મટકીકા મુજ કરોને ગોરી ઉસકા કયા હોય મુજરે
 કે તીસરી મટકીકા મુજ કરેતો તેરા મજના હાથી ફુજરે;
 કે હિંદવાણી તું હરામજીદી આદ્યાહાકુ દેવે જવાખરે;
 કે આદ્યાહા કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી આતરે
 કે ચાથી મટકીકા મુજ કરોને ગોરી ઉસકા કયા હોય મુજરે;
 કે ચાથી મટકીકા મુજ કરે તેરી સારો દીલ્લા ફુજરે;
 કે હિંદવાણી તું હરામજીદી આદ્યાહાકુ દેવે જવાખરે
 કે આદ્યાહા કેવે શુભ ગુજરી તમ સુણો અમારી આતરે
 કે તેરા રૂપતો કીને દીવા ને જાણે સંતી બંદે સોનારરે
 કે અબ્જામીયાને મુજ રૂપે દીએ બેરા કરમ કરે કીરતારરે

કે હિંદવાણી તું હરામખની બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;
 કે બાદશાહ કેવે સુખ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે
 કે ગજબલ ગજબલ કયા બોલતો ગોરી બોલો સમજકી બાતરે
 કે અકડ છકડ ગોરી કયા બોલતી કાંઈ છકડ લગાઈ દો ચારેરે
 કે તું નવ જાણીશ એકની મારા ગુજર ચહડે નવ બાપરે;
 કે હિંદવાણી તું હરામખની બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;
 કે બાદશાહ કેવે સુખ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે;
 કે માર તમાચીને ઉડજય પપડા મુખડા હો જય બાબરે
 કે ટકે ટકે તેરા ટકુ બેચાડ ને દમડીકા દમ ઉટરે
 કે ટકે ટકે તેરી દાલ વેચાડ ને દા કોડી નરવારે
 કે બાદશાહકુ તો ધુસા લગા ને ડાલી બેડી માંયરે.
 કે હાથે ડાલીરે હાથ કડીયા ને ઉથકુ હાથોપર બેડાવરે
 કે હાથી હોદે પર બેડી ઉસકા કોઈ ન લેવે નામરે.
 કે બામણ વીરા વેનવું તને આપુ હણયાને હારે
 કે કામળ જાનને આજાને મારા હીરા દીવરને હાથરે,
 કે હોડીએ કામળ વાંચીયોને ભાઈ ગુજરી પડી બેડી માંયરે
 કે અંદ કામળ વાંચીયો ને ગુજરી પડી બેડી માંયરે
 કે છો પડી ભાઈ પડતા દો કાંઈ એવી લાચીશું બેચારે
 કે તાણી બાંવોને ભાઈ દાલ તજવારોને તાણી બાંધો હયિયારે
 કે સુરાં હાય તો સંગે ચલોને નહી કાપરકા કામરે.
 કે કેસરીઆ ભાઈ વાધા પહેરોને હાજવ લોલ શુભાલરે
 કે ત્યાંથી હરીઓ દાડીઓ તે ગયો ઘોડાની પાસરે
 કે તાણીને બાંધો તંગડો ને ઢીની ચલો ભગામરે

કે દીલ્લી જીતીને ધેર આવું તો રેવત માસ નામરે
 કે હીરીઓ ઘોડા એકજ સઢ્યો ને ગુજર સઢ્યા નવ લાખરે
 કે હીરીઓ ઘોડા એડીઓને ઘેખી માર્યા પચાસરે
 કે લેલે ભવાની ભાગ આતો ગુજર કેરો રોગરે
 કે ચંદ ઘેડા એડીઓને ભય દીલ્લી મેદાનરે,
 કે હીરીઓ પેડા સેહેરમાં ને વાણીયા નાઠા જાપરે;
 કે ચંદ ઘેડા એડીઓને કંદાઈ નાઠા જાપરે;
 કે તોષોકી ખમરોળ હુધને હુવા આધારા ધોરરે;
 કે બાદશાહુતો ખખર નહી ને રહ્યત નાઠી જાપરે;
 કે સુતો બાદશાહ જાગલે તાહારે નગર પડ્યો બિહારરે;
 કે સુતો બાદશાહ જાગીઓ ભાઈ કયા હોતા ખમરોળરે
 કે સુતો બાદશાહ જાગીઓને મુગલ સઢ્યા બાણુ લાખરે;
 કે તાંબાની નોખત ગડગડેને જેના ઠમકે વાગ્યા ઢોલરે;
 કે ફાગચુ સુદ ચક્રચને દાહાડે મામલો ચર્યા જોરરે;
 કે ગુજરી રહીને બોલીયાંને બોલી એકજ બોલરે
 કે હીરીઓ પેડુર કાંસળીને હથીયાર મુજને આનરે
 કે બાદશાહ સાથે એસી બડું ખરા જુગમાં હોજાય નામરે;
 કે તરવારે તાળી પડે ને ખરછા આવે પાનરે.
 કે અગાડી પછાડી દરા તાણોને ખીચમાં રઓ મેદાનરે;
 કે વચમાં રઓ ગુજરી ભાઈ ને જીને તે લાઈ જાપરે
 કે હીરીયાને ચંદીઓ બોલોયા રાજ સાંભળો અમારી વાતરે
 કે પેસો તે ધાવ વળી તમે કરોને અમે તમારી રહ્યતરે;
 કે શહેરો તે ધાવ બાદશાહે કંધો ગુજર લશકર માંખરે,

કે હીરીયાને ચંદીયો ઘુસે થયા જોમ બકરમાં પડીયા વા
 કે તલવારોની તાળી પડે. ને લોહીનો વરસ્યો મેધરે.
 કે તમારી ગુજરી તમને સેંધી ગુજરી હમારી મૈનરે;
 કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાંને ગયાં સાસુને ઘેરરે;
 કે સાસુ મહેલાં બોલીયાં વહુ જાઓ બાદશાહને ઘેરરે
 કે આ વહુઅરને જવાદાને ખીજી પરાણાવું હું કાલરે
 કે આ વહુઅરને જવા ન. દેડ મારા ગુજરેના પત જાવરે.
 કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાં ને. અયાં નાજદલને ઘેરરે,
 કે નાજદલ મેલાં બોલીયાં બાલી જાઓ બાદશાહને ઘેરરે;
 કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાંને અયાં તે પાવાવરે,
 કે પાવાતેઘઠમાં અલોપ હો. અબ માહાકાળી કહેવાયરે.

ગરવી

હારે લટકાળો ગીરીવર ધારી,
 હારે મને મારી નેનકટારીરે લટકાળો ગીરીવરધારી ટેક.
 હારે આજ મધ્યરે વાસો જુમનાની તારિ,
 હારે એની રૂપ રસીક છત્રી ત્યારીરે. લટકાળો. ૨.
 હારે સામળીએ કહ્યું સાનમારે;
 હારે મારા પ્રાણ થકી ધણા પ્યારારે. લટકાળો. ૩.
 હારે હરી ભટના હરીએ કર્યું કામાણ,
 હારે મારી શુદ્ધ બુદ્ધ સરવે તિસારીરે. લટકાળો. ૪.
 ગરબી.

હારે મારા સમ કાલે મળજો,

હારે પેલું વચન બોલ્યા તે પળખેરે મારા. ૨
 હારે રહેતે આળ ન કરીએરે વાલા,
 હારે માઝી સાચી વાત સાંભળખેરે; મારા. ૨
 હારે ખણી બણી શ્રીત કર્યા પછી ગીરધર;
 હારે પેલા સાક ડાળ્યા નવ ડરખેરે. મારા. ૩
 હારે હમી ભટના હમી છો હમી કાચા,
 હારે તે માટે પાછા વળખેરે; મારા. ૪

ગરબી.

હારે ચાલો ચાલો ચતુર કાંઈ લાગો,
 હારે તમે આવી અમતે થુ બાળેરે; ચાલો. ૧
 હારે વળગા જુમી ન કરો વાલા,
 હારે તમે શાર કરો શિદ્ધ બાળેરે ચાલો. ૨
 હારે દેખે દુઃશીજન થાચો સમજાણા
 હારે અમે લાજીએ ને તમે ચાજીરે ચાલો. ૩
 હારે હરીભટના હરીને કરીએ દુઃકારા;
 હારે માટે હત ખજૂરા અમતે ઘાળેરે. ચાલો, ૪

ગરબી.

હારે જુમનાંતી તીરે ચાલો,
 હારે જાણને જોતા ચાલેરે; જુમનાંતી ૧
 હારે જુમનાંતી તીરે ચાલો ધન, યરેચે,
 હારે મારલી બાળને નાદજાણેરે, જુમનાંતી. ૨
 હારે ખજુ દાહડે ધેર આળ્યા નહારે જવા દેઈ,

હારે મટે મનખ્યા દહનો લાવોરે; જીમનાની. ૩
 હારે હરીબટના હરી. છો રંગ રસીયા,
 હારે માટે ઘેરીને ધરમાં ધાલોરે જીમનાની. ૪

ગરખી.

કેઝાદને કાહાન તારી માને કેઝાદને કાહાન.
 વાણાની વઢવાઢ લડે છે, રસી ઉગમતે ભાણ તારી. ૧
 ખીવડાવો તે ખીજી નારી, ખરે લોઢુ આરસપાણ તારી. ૨
 વંદા તે વનની કુંજ ગલીમાં, હલકુ પીપળીયાનું પાન તા. ૩
 બધા મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગરે, વાળાં અમારાં વાન તા. ૪

ગરખી.

કાહાન મ.ખો દો જસોદાજી મહાન માખો દો. ટેક.
 આજની રૂઝની રંગભરે રમતાં, પરભાતે જાહેર લો જસોદાજી
 કમાને કાંખી અણવઃ ખીધુવા, હારે હલવાના લો જસો. ૨
 હરીને ઘોડા માલ ખળના, વહેલ મંજુતી લો જસો. ૩
 મીરાંવાળ કહે પ્રભુ ગીરધરના અણ અણ કમળ મીન લો;
 જસોદાજી. ૪

ગરખી.

લીધુરે લટકે માં મન લીધુરે લટકે. ટેક.
 વંદા તે વનમાં વેણ વગાડે, વાસ તણે કટકે માં મન ૧
 જાતા ભાગ કરૂંયા ગીરધારી અમને મારવાછે લટકે માં મન ૨
 જાટ પીતાંચરે હરીએ પેરયા મોહો હુંતો પીળુડે પટકે માં ૩

મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરાણકમળ ચીત અ
કે માર મન, ૬

ગરબી

મહી ઠગથે માર મોહનલાલ મહી ઠગથે માર,
બાપ બે બાપનું માટે નાંદાથે, શાભીતું સાર મોહન ૧
તમે વનમાળી ન કરા આળી, અને વહવાઈ મોહન ૨
કુલ પડે તેના ચોસર ગુથે, લોક બે લે ત્યાર મોહન ૩
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરાણ કયળવાર મો. ૪

ગરબીઆ.

સામળીઆલાલ સાસુડી સંતાપે કહો કેમ કીજીએ,
કયા જીવે હરી ધરમાં બેસી રહીએતો રાંડ પીજીએ; ૧
મારી સાસુ ચીખણી છે એવી નાજીદને નાતરે રણ પેહલી
તેતો ત્રાત નથી કહેવા જેવી શામળીઆ. ૧
મારો સસરા સોપુજન ધણી, મને આશરો છે તેહના તણી;
મારો જેઠ બાપડો બુઝી વનો શામળીઆ. ૨
મારો દીમડીયો હજીયા મેલો તેતો ભટક કરવા સંઘ પેલો
એના ફરક બુઝી ઠાંકી ગયો શામળીઆ. ૩
જાણે સુડી વચે સોપારી, હુંતો અનાદનીહું તમારી;
પદ ગાથે વખતવ વિખારી. શામળીઆ. ૪

પદર તથા.

હરી હઠ મેજને રાધે, મારી સંગ બાલને રાધે;

અમિલા માનને રાધે, ગુગડડા ખેલને રાધે;
 કહ્યા મેરા માનને રાધે. ૧૩.
 પડવે મોરી સાહેલડી પેડેલ વાળીએ નવ;
 પેડેલ જાવે દાડમ ગોરી છોલને પિયુલ ખાવે હરિ. ૧
 ખાળે મોરી સાહેલડી ખાળોજ ઉચો મંદ;
 દાડમ ફેરે દંતડે ગોરી આશા માંડ્યો ફંદ; હરિ ૨
 ત્રીજે મોરી સાહેલડી ત્રીયાજ વારેવાર;
 આ શુ ભુત્રી સુદરો, ભુત્રી કંકુને કાળજ સાગ; હરિ. ૩
 ચોથે ચમકતા મે સુણી જોખન ખાળે વેશ;
 ભરજોખનમાં એકલી, જોના પેડેલ ગયા પરદેશ હરિ. ૪
 પાંચમે મોરી સાહેલડી પંચ પલંગ કંથ ફરે;
 ભરજોખનમાં એકલી માફ જોખન નવ ભરપૂરે હરિ. ૫
 છઠે મોરી સાહેલડી છઠીજ વારેવાર;
 પરદેશી રાજ પધારશે આપણે ખેસીશુ હારોહાર હરિ. ૬
 સાતમે મોરી સાહેલડી, સાતજ કીધા સનેહ;
 ઝામાશાની રત ચોકણી, જીણા બરબર વરસે મેહ હરિ. ૭
 આઠમે મોરી સાહેલડી, આઠજ જોડાજોડ;
 પરદેશી રાજ પધારસે, આપણુ ખેસીશુ મોડામોડ હરિ. ૮
 નામે મોરી સાહેલડી, તવજજ પેહેરૂ ચીર;
 દિપક લેખ મેડે ચડુ, માફે નવણે વધુડયા નીર હરિ. ૯
 દશમે મોરી સાહેલડી, દશરા પુજવા નવ;
 પુજ્યા તે નર પામીયા, મારા રાયજદા ભરવાર; હરિ. ૧૦
 અગીઆરશે મોરી સાહેલડી, મે કંધી શીવરાત્ર;

પરાઢીએ ઉડી પારણાકર મને કરત જોવાની ધણી પાંત હ
 બારશે મોડી સાહેલડી, બારજ બાંધ્યા બાંધ;
 કસનારા નર કસી ગયા, એતો કદિએ ન છોડે બાંધ હરિ ૧૨
 તેરશે મોડી સાહેલડી, બાંધણ વાંધ્યા રંગ;
 ઓપડની મૂળી એક છે, મને ડસિયોછે કરત ભારંગ હરિ ૧૩
 ચઉદશે મોડી સાહેલડી, પાસા લીધા હાય,
 મ જાણ્યું પડશે પાધરા, એતો પડીયા બારે વાટ. હહિ. ૧૪
 પુનમે મોડી સાહેલડી પૂરીજ કરજો આથ;
 મ જાણ્યું હડી આવશે, હવે થઈ એડીકું નિરાગ હરિ. ૧૫
 ગરબી.

ઓ જસોદાજી આવડો લાડકતાયો લાલ ન કીજીએ;
 ચાલો ત્યાં સુધી સુતના પ્રેમ ચરિત દેખાડો દીજીએ. ૧૬
 વાલે કડિતક કીધું મંદીરમ,
 એણે માંખણ પેડો લીધો કરમાં;
 એણે માકલડાં ધ હયાં ધરમાં. ઓ જસોદાજી. ૧
 વાલો સંતાડ્યાં શોધી કાઢાડે,
 હોય જીઆ પણ હેઠા પાડે;
 એતો ખાંચ ખવરાવે ને વનસાડે. ઓ જસોદાજી ૨
 વાલો સુનાં બાળકનાં અંગ મોડે,
 મારાં બાંધાં વઢોર ઢોડી મેલે.
 દધી ગોરસ ફર થકી ફોડે. ઓ જસોદાજી. ૩
 દયા પ્રીતમના રવામી રશીયા,
 દધી ગોરસપર આવે ધશીયા;

ધન્ય ભાગ્ય અમારૂં વરજમાં વસેયો,   ઓ જસોદાજી. ૪

ગરબી.

ઓ છોગાળી અંબોડો યુધીને વાંકો મેલ તું,
તું યુધીદે વાલપણું રંગ રેલયું.   ૮૬.

તું વરણાગીમાં છે વાંકી, તને મારગ જતાં મેં જાંખી;
તું સમજી લેને જા અહીંથી,   ઓ છોગાળી. ૧

શણગાર સજીને આવોને, તમે મારા મનમાં ભાવોને;
તમે ઢોક સંગાયે કાવોને.   ઓ છોગાળી ૨

તારો લટકો જોઈને લોભાયો, હું નવ જસોદાને જાણ્યો;
સખી દયા પ્રીતમને સેવાયો.   ઓ છોગાળી. ૩

ગરબીઓ.

સત ગુરૂને શેરે પુરણ પ્રીત કરી.

ગુરૂ સાચાના સંગારે વરતુ ખાવે ખરી.   ૧

બુલા સહ જામોછારે ઠીક મન ખેસ ઠીરી;

નાભી કમળમારે જોને કરતુરી ભરી.   ૨

ત્રીકૂટીને ધાટેરે સુરતા ત્યાં કરી,

ગંગાને જ્યુમતારે સરસ્વતી તેમાં મળી.   ૩

ભરમ ગફામારે જગ મગ જોત જળી,

ભરમ ભીતરે ભાળેરે ગફથી ગમ પડી.   ૪

હાસ-હરીનાલ કહેછેરે વરતુ અગમ જડી,

ગરબી.

તમને શું કહીએરે કામણગાળા છો,

ગોપીજન વાલમરે પ્રાણ અમારા છે. ૧
 પૂછુછું તમનેરે સાચુ કહો અમને,
 મારા સમ માહનરે નહી બુલુ તંમને. ૨
 હાથપરે હાજરે ખાંતે ખુપ્યા છે,
 તમ સરખા જીવણરે કાંઈ એક ધુત્યા છે
 આ દુરખન રાતારે ચંદન ચળકે છે,
 મુખને તંબોજેરે લેલાટ લઢકે છે.
 આતે શું અચરતરે આઘ્યા ઝેજડીએ.
 રણછોડના સ્વામીરે અમરતની ઝડીએ. *

ગરબી.

વાંરેછું વાલમરે અમને અડશામાં.
 વાટેને ધાટેરે અમને વઢશામાં. ૧
 અમે વહુવારે લાત્રા લાજે ભર્યા,
 બોલતાં બીજરે કંથે કેદ કર્યાં. ૨
 સાસુડી સુણશરે નાણદલ નાની છે,
 પ્રીતમડીરે છે પણરે તમશું જાતી છે. ૩
 શું જોરે જણાવોરે આવડાં વાલાજી,
 તમે કોના કુવરે કહો અમને લાલાજી. ૪
 પાળેલા કહીનેરે સઢકો સાદ કરે,
 એમાં શા તોલજરે પરધેર પટે ભરે. ૫
 મન ગમતા ડીધારે લજ્જ સોપીને;
 રણછોડના સ્વામીરે ધન્ય આ ગોપીને. ૬

નંદજીની ગરબી.

તમેરે નંદજી ગોકુળ સાંચરે, કિરવો જીગનાજીનો ધાટજી
મારી માને નહીંદાય ગોટતુંરે, જસોદા જોતાં હથે વાટજી. ત.
નકરે માતપીતા તે તમે કરચારે, અમને બહુ લડાવ્યાં લાડજી,
અમને નાનેથી મોટાં કરચારે, તેના શાશા માનું પાડજી. ત.
મારી છે પચરંગી લાકડીરે, વાગતા વેણ રસાળજી;
તેને તમે સંભારીને સુકજીરે, રખે લેખ જતા ગોવાળજી. ત.
મારી સહસ્ર ગોરી ગાવડીરે, તેને તમે હાથ ફેરવી જળેજી;
કહે રુગનાથના સ્વામી નંદનેરે, અમર કપાદ્રેસ્ટે જોજોજી.

ગરબી.

નરજી નારને નંદજી બોલીયારે, અમથી ઝેકસડાં ન જવાયજી
વાટડી જોતાને રોતાં હથેરે, કાલાનજી ત્યાં તમારી માયજી. ત.
હુતો રાખીશ મારા મનનેરે, તમારી માનાં મન કેમ રહેજી
મોટે ગોવિંદ ગોકુળ આવજીરે, ફરિત મેણીનાં બહું દેશજી
કહેા કુણ વંદાવન ગકે ચારથેરે, સાંતે કોણ આવથે ધેરજી;
હસતાં વાણ્ણાંએ કોણ ઉઠજીરે, કહેા કુણ જાણે તમારી પેરજી
કુવરે કોને લાડ લડાવજીરે, કોને વળગાડીશું દામીજી;
કોને જમાડીને જમશુંરે, કહેાને રુગનાથના સ્વામીજી. નં

ગરબી.

જસોદા પુછે પિત્રને પ્રેમશુંરે, નંદજી ઉતર ન આલેજી;
મુખથી બોલે ત્યાજ બ્રાજ નહીરે, લાલતાં બ્રાજડીયાં બહુ સાલેજી
કારણ કહેાને મારા કંથજીરે, ફારને કયાં મેલી આવ્યાજી;

રશિવસ મોખ્યાં વાસુદેવનેરે, કુખના મેર કચાંચી લાવ્યાએજ.
 આપણે મિત્રાષ વાસુદેવનેરે, આપણે કચાંનું હૃદ વેરણે;
 આવી આપણા સુતને ભાળવ્યોરે, તે રાખ્યો પોતાને ઘેરણે
 કહેા ત્યાં કંઈ તમે નવ બોલીયોરે, આપણે બોયાં હોયોછોડીને
 એ રંગનાથનો રત્નામી ગોવાળીયોરે, અગર નગર ન બોડીને

ગરબી

વરજમાં વરજવિનતા વાનોકરે, મોહનજી મથુરામાં રહ્યાએ;
 વધને નાદજી ગોકુળ માકલ્યારે, વિકલ વાસુદેવના પયાએ. વ.
 અહિંના સુખમાં ગાયો ચારવીરે; બીજી આહિરમાં રહેવુંએ;
 ત્યાં સૌ પુછીને વાનો કરેરે, મથુરાં નગરીમાં શું કહેવુંએ.
 મથુરાં નગરી હરીને મન વશીરે, બીજી કંસરાયનું રાજ્યએ;
 લક્ષ્મી દેખીને લલચઈ ગયોરે, માટે ગોકુળ કોધું તાજ્યએ. વ
 એ મુરત મનોહર સાંમજોરે, સજની સડને લાગે મીઠાએ;
 એ રંગનાથનો રત્નામી ગોવાળીયોરે, ત્યાંતો રાજ્ય થઈને બેઠોએ.

ગરબી.

હારે દાણ માગેરે દાણ માગે,
 હારે તારી મીઠડીનાં ભોલ જાણ વાગેરે, દાણ માગે ટેક
 હારે કાન કિયા મલકનો સુખે,
 હારે મારા મારગ વચે ઉભીરે. દાણ માગે. ૧
 હારે કહાન કિયા મલકનો રશિયો,
 હારે મારા મારગ વચે વશીયોરે. દાણ માગે. ૨
 હારે કહાન કિયા મલકનો દાણી;

હારે મારી નવરંગ ચુદડી તણીરે. દાણ માગે. ૩
 હારે કાહાન કિયા મલકનો મહેનો;
 હારે મારા મારગ વચમાં રહેતોરે. દાણ માગે. ૪
 હારે કાહાન જળ જીમનને આરે;
 હારે એમાં કોણ જીતેને કોણ હારે દાણ માગે. ૫
 હારે કાહાન નથી સાકરે નથી મેવા;
 હારે ખાડી છાશમાં શું આંચો લેવારે. દાણ માગે. ૬
 હારે મહેતા નરણના મુલામીને વાડી;
 હારે ગઢ ગોવાળામાં ચાડીરે. દાણ માગે. ૭

ગરબી:

આવના આવના આવનારે, શામ મારી ગલીસે આવના;
 આવનાતો દુરસે ખતાવનારે, શામ મારી ગલીસે આવના ટેક.
 તેરેરે પાતરે બાગ બનાયારે, કુલુકે હારે શુધાવનારે. શામ.
 તેરેરે પાતરે દહી જમાયારે, પ્યાલા ભરી ભરી પાવનારે. શા.
 શેવ શુવાળીને લાવશીરે, રૂચી રૂચી ભોગ લગાવનારે. શા.
 લવિંગ સોપારીને એળચીરે, પાનુંકી બિડિયાં ચાવનારે. શા.
 ખાંડ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરે નાગરેરે, ચરણ કમળ ચીત
 લાવનારે. શામ. ૪

માંકણની ગરબી.

માંકણ કહડે છે માકણે માંડ્યો ઉતપાત માકણ કહડે છે,
 હવે કોને કહીએ વાત, માત માકણ કહડે છે, હવે કયાં જઈ
 ને રહીએ રાત માકણ કહડે છે. ટેક.

માકણ માયણ જુએ જતીને માર્યાનું બહુ પાપરે;
 આડી રાતે ભગવાત સમરેયા, માકણને પ્રતાપ. માકણ.
 નથી વહુને માકણ કહડ્યા, કહડ્યા કહડ્યા રાત્રી રાતરે;
 ખાટલે પાસાં ઘસી ઘસીને બહડે પાડી ભાત; માકણ. ૨
 મીયાંભાઈને માકણ કહડ્યા ચઠકે ચઠી રં સરે,
 ખાટલો ખાખેરવા કાઢાડ્યો, ભાગી નાંખી ઘસ માકણ. ૩
 માકણ મુવા મસ્તી ખોરા આવે લારો લારેરે,
 દીવાનું દીવેલજ ખુટ્યું તોય ન આવ્યો પાર. માકણ. ૪
 એકને મુકી ખીજો કાઢ્યો તીજો નાશી ગયારે,
 ઉતાવળથી કાલવા બહતો દીવો રાણો થયો. માકણ. ૫
 આખી રાત વેણી મુવા પણ તોય ન એકા પાયરે;
 કાંઈ ખાટલાના પહ્યામાં ને કાંઈ ભિંતોમાં જાય. માકણ. ૬
 વેણ્યા વિના વધી જાય ને પછી ન આવ પારે.
 એક જો છને જીવેતો હેાયતો તેનો ચાલે વિગતાર. મા. ૭
 ખાટલા ખાખેરી નાંખો ગોદડાં તડકે નાંખોરે;
 ભિંને જો માકણ જતા હેાયતો તે નજરમાં રાખો. મા. ૮

સાખીએ ને શમશાએ.

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા, ગોકુળથી વદ્ધાવન રૂક;
 તે મુજને દેખાડ વાલા થેઈ થેઈ રાસ રમાડ વાલા,
 રાસ રમ્યાના કોડ વાલા, જોજો મી રણછોડ વાલા. ટેક.
 સરસ્વતી માતને વિનવું, ગણપત લાયુ પાએ;
 અંલખેલી અખ્યા આશ પુરજો, ગુણ શેવકતમારો ગાયવાના
 ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા.

વ્રંગા સુત રીકુ તારાગર, તાગરખ હરવાર;
 તા માતા પીયા ભુષણ, તા વેરી સામ જીહાર વાજા;
 ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાજા. (અરથ ભગવાન) ૨
 અંદત ભરી તલાવડી મોતીડે, બાધી પાર,
 અસુરચાં પાણી સાંચરચાં, રાણી રાધા પણીડાની હારવાજા
 ગોકુળીએ લેખ ચાલવાજા.
 પથર મટી થઈ પ્રેમદા બિજન કરતાં ગાય,
 આધું આગ ફેર કુદડી, તેનું એકુ સકડો આક વાજા,
 ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાજા. (ધંટી) ૪
 હુંગર હપર દરડી, સોની ઘડે સોનાર,
 કાહાનજી ઘડાવે વેળીયાં, રાણી રાધા ઘડાવે હાર; વાજા;
 ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાજા, ૫
 પાંચ વેગાની પુનળી મુખ્ય લોહાના દંત,
 નારી સંગે નિતે રમે, તમે ચનુરે વિચારે ચંત વાજા;
 ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાજા. (સાંબેલુ) ૬
 કૂવા ઢાંકણ ઢાંકણ ખેતરે ઢાંકણ વાજા;
 ખાપનું ઢાંકણ બેટડો, ખરનું તે ઢાંકણ નાર; વાજા;
 ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાજા. ૭
 લંક લપેટણ શિત હરાણ, મહી લંકાપતી રાય,
 જીસ કારણ કડિય હણા, મોકલાવો નારા નાય; વાજા.
 ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાજા. (ચીર) ૮
 મગ મગજલયાં મોતીડાં, આડા અવજાજ વેહ;
 જીવા માખાપનાં છોડ્યાં, તપને આડો શો રતેહ, વાજા,

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા.

૨૯

સોપાડી જેવડું સારંગડું, તત્તનો વીંળે ભાગ;

એ સારંગડે એ રતન જડ્યાં, એક ધરતીને બીજી આભવાણ

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા. (આંખની કીકી) ૧૦

ડુંગર ઉપર ડરડો ઉપર કળાયત મોડ,

રાખ તાહારા મોહિતમાં ગેંતો દીઠુ અધાર ઘેર; વાલા

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા,

૧૧

વેત જેવડી વરખડી ઢાલા જેવડું કુલ;

કામાં કમળ-ઉતરે, તેનું પડે પાંચે મુજ; વાલા

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા

[કુભારનો ચાડ] ૧૨

ખભાતી ગાડાં જોતરયાં મહી ભર્યું છે હીર,

પેહલ હેયતો મુજરે, મારાં ફાટી ગયાં છે સીર; વાલા

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા.

૧૩

નગરમાં તાગી ફરે વનમાં પેહરે સીર,

તે તમે લાગ્યો, માડી સગી નણંદના ચીર; વાલા

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા.

(સોપાડી) ૧૪

ખભાતી ગાડાં જોતરયાં, મહી ભર્યો છે દાંત;

પેહલ હેયતો મુજરે ગને રાતો સુડની ખાંત વાલડ

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા.

૧૫

ગાય વીહાણી ગાંઢે વાછડું વાંછ માંહી,

દેનારી જુલે પારણે, તેનાં છોડાં લશકરે માંહી વાજા;

ગોકુળીએ લેઈ માલ વાલા.

(પાંડુક) ૧૬

ખાંખાલી થડ મીઠણી કુકાં કુકાં પાન;

ઘડિજી બેડા સભામાં તેને કેમ કરી કરે સાન વાલા
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. ૧૭

નારી શીડી નર થયો શુરો પેહેલો ધાય,
આઠ માસ રણ ભાગવી, પછી નારી થઈ ધર ભય વાલા
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. (ગોકુળીના ગોળો) ૧૮

પાટણુ દિવો પ્રગટીયો; મેં સ પાડી મેવાડ;
આંજનારી આજુઘડ વસે, એનો છેલ વસે ગુન્દરાત વાલા
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. ૧૯

પડી પડી પણ ભાગી નહી, કકડા થયા એ ચાર,
વગર પાંચે ઉડી ગઈ તમે ચતુર કરોને વિચાર વાલા;
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. ૨૦

આંખો વાંચો દક્ષિણ દેશમાં ઉગ્યો અમદાવાદ;
કાલ્યો કુલ્યો માળવે, વેચ્યો ઝાલાવાડ વાલા;
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. ૨૧

આઠ કકડે નર નિપજી દા નારી નર ચાર;
તેમાં એ નપૂથક વસે તે મેં તજ્યો ભરથાર વાલા
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. ૨૨

તેનતા કરે તાજવાં મનનો કરે બેનર,
હાંયાની કરે હાટડી, હુતો વણજ કરે વેપાર વાલા;
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. ૨૩

નારીને તો નર ધા માલા સાથે પ્રીત;
નારી પેહેલો નર મરે તેતો કેના કુળની રીત વાલા
ગોકુળીએ લેહ ચાલ વાલા. (સેટકાંબાજી) ૨૪

આંખો ઉઘ્યો આકાશમાં કેડી ઝોલાં ખાય,
પરેદશીની પ્રીતડી, તેનો માયા લગાડી જાય વાલા;
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા. ૨૫

જળમાં પેશી ધર કરે ઝાઝા જળમાં નાહાય,
માંયુ વાઢે ગરે નહી, તેનો ખાત્ર એએ જિવ જાય વાલા
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા. (ડાંગર) ૨૬

આંખો ટેએ માહિરયો કોણ સોંપૂ રખવાળ;
પેલા પડોશી પાતજો, મારો પરણ્યો નાનેર ખાળ; વાલા
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા. ૨૭

ખાપે જન્મી બેટડી બેટીએ જન્મ્યો ખાપ;
ચતુર નર સમસ્યા કહેા, એતો બેટી ભલી કે ખાપ; વાલા
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા. (આંખત્ર) ૨૮

ભીમી ગોડી ઉજળી જળ ભરવાને જાય;
કાટો વાગ્યો પરેમનો એતો ઉભી ઝોલાં ખાય, વાલા
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા.

હસ્તી ચઢાજી ગઢ રંગન, વેસ્યા વજભ જોણ;
પેઉ પધારો એને હાટડે માકલોતો તેવું તેણ વાલા.
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા. (સિદુર) ૩૦

આંગણે વાવું એલમી સેં ચાવું નાગરવેલ,
પરણ્યો હાયતો પાળજો, નીકર મહિપર વળાની મેલ; વાલા
ગોકુળીએ લેખ ચાલ વાલા. ૩૧

ત્રણ મૂખને મારે પગ, સાંભળ ચતુરે સુજાણ,
નર ઉપર નારી મડે પછે હુધ છે તાણા તાણ; વાલા

ગોઠુળોએ લેઈ ચાલ વાલા; (કુઝાણું) ડર
 હરીએ માતી નિપળે, માતીનું નહીં મુક;
 ભાગ્યાં દાંનું નહીં મળે, જ્યેક માતીને જાણુ મન વાલા
 ગોઠુળોએ લેઈ ચાલ વાલા. ૬૩

અંબાજીનો ગરબો

કરંતક માસે કુરુગા કોમ મુજ માતરે   મા અંબાજી.
 અલખેશી અંબા સાંભળ મારી વાપરે,   મા અંબાજી.
 વાત સાંભળીને સમરે થી હરી નાથરે,   મા અંબાજી.
 તારો દરશનની મને માછી અંબા આશરે,   મા અંબાજી.
 મંગળર માસે મન મળવા અઢળાથરે,   મા અંબાજી.
 નારી હચ્છા કરતાં દિન વહી જાયરે;   મા અંબાજી.
 દીન વહી જાય ને આશા મુજને મોહોડીરે,   મા અંબાજી.
 તારો રંગ મંડપમાં હું નવ આવી લોડીરે,   મા અંબાજી.
 પાસ ગાસે મુજને મળવા સોમરે,   મા અંબાજી.
 મુજ રાંક ઉપર શો ધરવો રોસરે;   મા અંબાજી.
 રોશ ન ધરીએ તુમેહો દેવી દયાળરે,   મા અંબાજી.
 જનું નામ ધરવે શેવક જન પ્રતિપાળરે,   મા અંબાજી.
 મહામહીને કાંઈ વર સાંભળ્યાં તમારારે   મા અંબાજી.
 ગા શુ જુએહો કુડાં કરમ અમારારે;   મા અંબાજી.
 કુડાં કરમની કરણ છે મધ્યાનરે;   મા અંબાજી.
 તારો દરશનનું મને મોહોડુ અંબા ધ્યાનરે   મા અંબાજી.

ફાળાં માસે ફરી ફરી ઉલટે અંગરે,	મા અંગાણી.
રંગ ભર્યાં મનડાં ન કરશે ભંગરે.	મા અંગાણી.
ભંગ ન કરશે તનડું અમારું તલંગરે,	મા અંગાણી.
ચીત અમારું ચરણે આવી અટકેરે,	મા અંગાણી.
ચકતરે મહીને ચીંતા સુજને જાગીરે,	મા અંગાણી.
જનમ ધરી નવ નરખ્યાં અંગાણી,	મા અંગાણી.
નવ નરખ્યાં મો અંગાણી અકળ શ્વરે,	મા અંગાણી.
વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માનાં મુખરે,	મા અંગાણી.
વધશાળ મહીને વરસ જાય દેહ નાકીરે,	મા અંગાણી.
મા હવે વળતી વેળા રહી છે માકીરે,	મા અંગાણી.
વેળા માકીને માંચે માણીડું કુખરે,	મા અંગાણી.
વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માનાં મુખરે,	મા અંગાણી.
ઠઠ માસે સુજને તેડો ટેકરે,	મા અંગાણી.
નહી તેડો તો જિવાણુ જાણે વેકરે,	મા અંગાણી.
વેક જાણેને મીઠ્યા થાણે જનમરે,	મા અંગાણી.
ભાગ્ય નથી પણ ચોછાં અમારાં કમરે,	મા અંગાણી.
અશાડ માસે અટકે ન ધરીએ મનરે,	મા અંગાણી.
તારા દરમન માટે તલસે મારું તનરે,	મા અંગાણી.
તન તલસે ને દયા ન આપે માકીરે,	મા અંગાણી.
મા દયાળી દીલથી શું મુકોડો કાઢીરે,	મા અંગાણી.
આવાણુ માસે સો ભરાય બહુ ભારીરે,	મા અંગાણી.
મા જીને હસણા હાથ તે આપે તારે પારે	મા અંગાણી.
મા સવ ભરાયને સડીને હસે યાવરે	મા અંગાણી.

મા પપી હોય તે નિરૂએ પાવન થાયરે, મા અંબાજિ,
 બાદરે માસે શિવને મન ભમાયોરે, મા અંબાજિ,
 તારાં દુરશભ દરશન આપી તાપ સમાયોરે મા અંબાજિ,
 તાપ સમાવોને શીતળ કરો છાંયરે, મા અંબાજિ,
 શીથ નમાવતાં પ્રાયશ્ચિત્ત પ્રત્ય થાયરે, મા અંબાજિ,
 આસો માસે અરજ સાંભળજો વહેલોરે, મા અંબાજિ,
 મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલોરે, મા અંબાજિ,
 હેલી કરીને પૂરા મનની આશરે, મા અંબાજિ,
 આ શેવક જન્મે તેડો તમારી પાસરે મા અંબાજિ,
 બારે માસ પુરણ કિષ્ક માતરે, મા અંબાજિ,
 મા વિશમ પરી વિરલાસ ન કરસો ઘાતરે, મા અંબાજિ,
 તેરમે મહીના માહા ઉતમ કેહેવાયરે મા અંબાજિ,
 મા હરી પ્રનાપે પૂરશીતમ સહ ગાયરે મા અંબાજિ,
 પૂરશીતમ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારારે, મા અંબાજિ,
 મા આચર ઉપર તરતી આસે ધાળીરે, મા અંબાજિ,
 આરાસુરમાં નિત્યે આનંદ થાયરે, મા અંબાજિ,
 કર જોડીને બાપો શેવક ગાયરે, મા અંબાજિ
 ગરબી

મારારે શ્વામી બાલોને વાહાલા એ રાજ,
 માહારારે સ્વામી મારાની છોટા,
 કેહે સખી ક્યારે થશે મોટા.
 બાળ પાણીમાં પરણીને હરખી,
 પરણી, પરણી હુતો વિના પરખી;

ટેક.

મારારે. ૧

કળ્લેડાની કાલાણી સુણી રડતી,	
સમાજ જી માગ જો દે ખરતી.	મારાંરે. ૨
પતી ઘેરથી પોતાડી નવ જાણે :	
કહે એની પરણી શુ સુખ માણે;	મારાંરે. ૩
અતુરો હું અહિં તણી પુત્રી,	
નહાનો નાપ નવનો મરૂ જૂઠી.	મારાંરે. ૪
કુક્રો કાલાડી જાણી નહી કદી,	
કાપે મારાં કાલજડાં બિટી,	મારાંરે. ૫
સહુ સખી સાન કરે સાથે,	
કળ્લેડાની ભારજી કહી બાળે;	મારાંરે. ૬
સખીરે મારે કરમે કળ્લેડું છે,	
તેથી આપ્પા જગમાં નજોણું છે	મારાંરે. ૭
કહે કુઃખ અંતરે કયાં કહાએ,	
કયાં સુધી મધ્યમમાં રહી ગ.	મારાંરે. ૮
મા બાપાએ જોડું નવ જોડું	
જોખન મારૂં એજે તો ખેડું.	મારાંરે. ૯
સેજ પાસુ ગરડીને સુમે,	
અડુરે અથ બોઝાવું રવે;	મારાંરે. ૧૦
મળ્યો મને નાવડીયો નાનો,	
રડે કેમ કડીને રાખુ જાનો.	મારાંરે. ૧૧
આબી આજે ડાળ મારે કરવો,	
સંકટ સમિ દોષ તે નવ ગણવો.	મારાંરે. ૧૨
મારી બેઠ આખરની જાણી,	

જોડી લે તું પરમ પ્રીય આણી.   મારારે. ૧૩
 જીવો તમે જાણા દિવસ જગમાં,
 મારે હવે એનાં તો રંગનાં,   મારારે. ૧૪
 આજ આ તુ આત્મી દર ધરને,
 બહિર સડને મર કુખ કરને,   મારારે. ૧૫
 કમ્બોડી કમ્બ ઘણારહે છે,
 કમ્બોડી આંખે આંખુ બહે છે.   મારારે. ૧૬

દાણલીલા.

અધ્યા કાલાનજી તું ક્યારે છેલો યોગી, તુતો શું ગાયે
 છે દાણને; મહિની મરુદી કુટ્યેને, ગોરસની યાયે હાણ
 ને. ઘેલુ શુ ભાવે ગોરાળીયાને. ૧ અધ્યા નવ જાણી
 ય કોઈ બાપડીને, કોઈ મળયે માંખા હેડી નારંગે; માર
 ગ મુકીને રહેને વેગળાને. મારક કાસને ધરે જાણને.
 ઘેલુ ૨ ત્વડા કાસ કબુદિ નર શુ કરેને, મારા સંગે છે
 સમળે સાયને; અલી દાણી તે દાણ ચોડી જતીને, ધ
 છે દાણડે આડીધું હાપને. જોડી તું જાત આહીરનીને
 ૩ અધ્યા હાપની તે હોંચ રજે રાખતેને, હાથે આડી જ
 છે જાણને; ખાલવ મુકીને રહેને વેગળાને, માડી વર-
 જમાં થાયે જાણને. ઘેલુ ૪ અલી વરજમાં પચીને બેહર
 વાળશુને, રજે રાખતી હાપમાં હામને; નાદજના નામ
 પ્રતાપીને, હુને છેડુ તાહાસ કાસનો હામને. જોડી ૫
 અધ્યા કાસે કરુ તે કેમ વિમારેને, બાજ હણા પોતાના
 લાયને; નાચીને છુરો બાકાને, આડી ઉચરે છે વરજ

આપણે. પેલુ ૦ ૬ વળી વરજમાં વશીને વેર વાળશું, તું
 તો જોઈ અમારાં કામજી, અગ્નિનો ભાર ઉતારવાજી, ધ
 રધુ નવકુર ઘેર નામજી. ઓછી ૦ ૭ અધ્યા સાસુ હેતાં
 માં કુખ લાગશજી, પેટ માટે ચારછે ગાયજી; આવડો મો
 હોટો એમાં થયોજી, તુને કામજી ન આપી કન્યાયજી. પે ૦
 ૮ અલી આદારની કન્યા અમા શુ કરજી, અમા સદા
 કહેવાય બ્રહ્મારજી; રજે પડછાંચો પડતીજી, તુતો કામ-
 જીની ઓઠનારજી. ઓછી ૦ ૯ અધ્યા લાખ ટકાની મો
 શી રોખડીજી. હીરા જડીત મહારો છે હારજી; આછી પ
 ટોળી માહારે પેરણજી, તુતો કામજીનો ઓઠનારજી. પેલુ ૦
 ૧૦ જોનો બ્રજાએ તણો તણ્યોજી, એનો ચંકર સરજો
 વણનારજી, તેરે ઓઠણ મારે કામજીજી, તેનો શેષ ન પામ
 પારજી, ઓછી ૦ ૧૧ અધ્યા પેશના સરખુ તન તાપડજી
 અમા ચંપક વરણી નારજી; અધ્યા કાચા કનકને વેર વધ્યું
 જી, તુતો પસુ તણો પીવાજી પે ૦ ૧૨ તુ શાને ગિસચી
 મહી વેચવાજી, અલી બેશી રહેજો ઘરમાંયજી; હાલત વણી
 છે તારા બોપનેજી, તુ શાને અહી આપજી, ઓછી ૦ ૧૩
 આવે સદા વાટ મહિ વેચાજી, જપ પૂડો જસોદા માય
 જી, બાંચી મૂઠી સૈવાત્રાપનીજી, ઉધારીએ તો પત જનયજી
 પે ૦ ૧૪ અલી વણી પછાછે મહિ ચોખવાજી, મીઠી એ
 જળણીનો સ્વાદજી, કીડ પડશે તેં પાકુ આપશુંજી, તુ શા
 ને કરે પીવાદનો, ઓછી ૦ ૧૫ અધ્યા ગોરસ કેરુ કોણ
 વણુજી, નેટલુ પીએ એટલુ પાતજી, વચને વેર વાધ્ય

ગણુંજો, કદી મન મળાવો થાયજો, ધે૦ ૧૬ અમ દાણુને
 ગળુ શુ ફૂલીએજો, તુતે પણી દીસે છે રીસાળજો, હથી
 ને તાળી લે હાથમાંજો, તુ પ્રીય ધરીને રસ આલજો, આ
 છી૦ ૧૭ અલ્યા માગ્યાં મુગતઃકુળ પામીએજો, હૃદ કરે
 કાંઠ નહી એકજો, લાજ નહી તુને લાડકાજો, મન આ
 હાત કાંઠ વિવેકજો, ધે૦ ૧૮ અલો વીવેક ધણા છે મન
 માહરેજો, જવા નહી દેડ નિરધારજો આપ્યા વિના કેમ છુ
 ટશોજો, તારા મનથુ તુ વિચારજો, આછી૦ ૧૯ તારા મ
 નનો વિચાર મેં જાણીએજો, હૃદ શાને કરાડો હાથજો
 મને મન મળી ગયુંજો, જ્યે સાકરે ભેગો દુધ માંપજો, ધે
 હૃ૦ ૨૦ મીઠાં વચન તારાં માનુસીજો, સાકર સરખામો
 લજો, પ્રીતનો બાંધો તુજ પાસછુજો આપૂ તમાને કોમ
 જો, ધે૦ ૨૧ રાડ ભાગીને રસ વાધીએજો ગોવાલદીખા
 ગી પાયજો, નંદજીના કુતર કૃપાળનેજો, ઉત્ક અંગે તે
 ન માયજો, ધે૦ ૨૨ જે કોષ ગાય શીમે ને સાંભળેજો,
 તે ફરી ન આવે ગરબ વાસજો; દાણુ લીલા દીના નાથ
 જો, ગુણુ ગાય રતનીયો દાસજો. ધે૦

માળાની ગરબી.

બધાઆળી ગાળો કહાન માળા ચોરીર;
 ન્યારે પૂછ્યે સાસુ પર સધવરે ચોરીર;
 જો હીને છેડસા મહિતોં વીપરીત ભાસે આજરે,
 મા ગુમને શુ મોહિડ કહીએ નિરમજને થી લાજ, માળા ચોરીર

ગોળ પોતાનો ચોરી ખાઈએ, રહીએ સજ્જક વાળરે;
 રચારથે મુજ સામુ જીવે, વરણાગીચા વનમાળી માં ૨
 સાસુ મારી છે અતી શાપણ, નજલ નાર ઠગારીરે;
 કુલ પેહેલાં ચાસર ગુથે, કેડ ન મસે મારી; માં ૩
 પરણો અમારી પર ન જાણે, નહી રહ્યાનો કામરે;
 રામકરન પ્રભુ રંગના રશિયા, ચરણે રાખશે શામ; માં ૪
 ગરબી.

મારી સાસુ પૂછશે વાત માળા ક્યાં ગયરે,
 વહુ કાલની તારે કંઠે મે દીઠી નહીરે; ૨૬
 લાડકડી વહુ માળા તમારી મે કાલાનની કંઠે દીઠીરે;
 આવડી કાઢી તને કેમ કરી'વાહી વાત કરે છે મીઠી, માં ૧
 શા માટે તુજને આપ્યું છે ને શા કીધા ઉધારેરે;
 શા માટે મારા મંદારે પધારે મોહન કામજાગો માં ૨
 નાના ચંચળ ચડતે વેશે નરનો સંગ ન છાજેરે,
 હરો સંગાથે હસતાં દર્પદેહાં મારાં ઘણે; માં ૩
 હાજી થયાનું કુખ નયો પણ હરો પેષે તે માહુરે;
 રામકરન પ્રભુ રંગના રશિયા કદીએ ન છુટે નાથ. માં ૪
 ગરબી

મારી બપજી છે મનમાન સમ હું ખાઈથરે;
 મારી નજલને નહી ગમે તો મધપર જાઈથરે. ૨૬
 ખાઈજી બુધ વના મે માળા ટોડીએ ભરાયીરે,
 ધેલી થઈ ધર કાગળ લાગ્યું, વળતી વિગત ન આતી સમ. ૧
 શુ સમજી આઠાથેથી આવી ગગને પોર બધ આલીરે,

૫૨.

ગરબી.

મને કરનં જોયાના કોડ, સહયર આલોનેરે;
ઉમીયાજીને લાગુ પાય, હરી વર આલોનેરે ૭૬.
દેરે દેરે દિવા કરે પૂજુ શકર દેવ;
સામળીયો વર પામવારે, હુનો કર સંજીવની શેવ. સહયર. ૧.
ગોકુળની ગોવાલણીરે, હાંડે મનપતી આલ;
ઐના ઉપર ગાહન માંડી રહ્યોરે;
ઐનં મુખડુ તે, લાન ગુજાન, સહયર આલોનેરે. ૨.
સાસુ માંડી જસોમર્તારે, સસરો મી નંદલાલ.
કંથ કોડીના કાહાનજીરે, માફ સસર ગોકુળ ગામ; સહ.
કાગંદીને કાંઠેરે નાહાતા નિરનગ નીર;
વચ્ચ તે વીડયા હરી ગયોરે, હુનો શેણેરે ઠાંકુ શરીર; સહ.
ગાય શીખેને સાંભળેરે રાણી રાધાજીનો રાસ,
નરનાડી વધકૂડ પામશેરે, ગાય નરસંખ્યો તે દાસ; સહ. ૫.

ગરબી.

તાંડી મારલીએ માહારાજ મન, હરી લીધારે;
માંડી ગજ છે સુધને સાન, કામણુ કીધારે.
સાંભળતાંમાં સુધ બુધ બૂઝી, ને તન મન વ્યાકુળ થાય;
પુત્ર પતી પરીવાર સડેકો, મને મંદીર ખાત્રા ધાય; મન.
આંતરમાં વ્યાકુળ થયારે, લીસડી બિજાન પાન;
આંખાં આંખુશશ પહેરીવારે, મેતો નેપૂરે બાધ્યાં કાન; મન.
સેથે તે કાળજ સાંડીવારે, નખણે સી દુર રેખ;

આ નોને આંગણીએ ઉભા રંગીલા રણુછોડ
સવેના રવાની પ્રભુ અંતરજામી, પૂરે મારા મનડાના ડોડ જ
ગરબી.

જેનો પેડો તે પરધેર જાય, સખી શું કરેએરે,
અમથી એકલડાં ના રહેવાય વિનાગે મડીએરે; ૨૬૬
ફા નોનાં રશિયો રૂડા પરાગુ કરે છે પ્રીત,
આણુ તેડયો આંગણીએરે આવે, જીવી તે એની રીત; સખી.
બાબાઓ બેલ નહીરે, ડાને કહીએ પર:
સોરડીએ સામા મળેરે, વાણી નીચાંતે ઢાળે નેણ; સખી.
છળમેદ છાના રમેરે, અમને વાયદે વાય,
રૂઝિતા રવામી પ્રભુ અંતરજામી, વાના અરથ પડે ઓળખાય
સખી શું કદીએરે ૩

ગરબી.

જન જુડડાં બોલ્યાં કાહાન જાઓજી જાણારે,
એવા પુતારાના ઢંગ, પરધેર માણારે; ૨૬૭
વાર નોવાનાં રજની વીતી, આમ્યા ઉગગને સુર;
કામચગાળા કાહાતજીરે, વાણે અમને નિસારવાં છે દુર; જ
પરનતી શું પ્રીતડીરે, કીધી ઢામા ઢાગ;
આંહી આવીને શું કરેજેના ધેર ધેર હોતા વિશ્રામ, જ.
કાપ મંદીરમાં કાહાતજીરે, કીધી બીજાન લેર,
રૂઝિતા રવામી પ્રભુ અંતરજામી, મંતો જાણી તંમાડી પેર જ. ૩૬

વંદાવનમાં ગઈ ચરોવતાં ગોવંદને હાથ લીધી; સમ. ૨
 અમ વડુઆર નાનાં માટે બોલતાં મુખ ખીલે; ૨૬
 મોહનનું મુખ મીઠું કાઠી માળા માગી લીલે. સમ. ૩
 પેર પેરે પુછી જોજોને બોલ્યુ ન પડે બાહારે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશિયો સકંતા લે સંભાળ. ૪

ગરબી.

તારે નાજુલ બોલીરે વાત સમ થા ખાશોરે;
 જ્યારે આવશે સારા ભરાત સાચા યાશોરે; ૨૬
 કેહેવારે મારા ભાષને એને કાનુડો બહુ વાહાણોરે.
 મોહનને કાચો રૂડા દોસોછો માળા અમારી ધાણો. સમ.
 કેરાડાનું કાજુ કુમતે ક્યાંય આવી વીસારીરે,
 તે મં કાહાનને કાને દોડુ સાખ્યછે સપ્પરે માહારી. સમ. ૨
 હરીને નિત્ય પ્રીતે નિરખ્યા વિના વડુને અંગ ન ભાવેરે,
 સામળીયો સામેલો ધધને વડુજી મટે આવે, રામ. ૩
 વડુને અતી ધણો જહાણો છે સામળીયો શામ વરણરે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશિયો મધુરાંનો ભગવાન. સમ. ૪

ગરબી.

મારા મન ગમતા માહારાજ મારે ઘેર આવોરે,
 હુતો તમસુ તમારે કાજ હશીને બોનાવોરે; ૨૬
 વીલમ નડરશી વીઠલારે આવો અમ ઘેર આજ,
 પેર પેરનાં પકવાન પડાવું; ક્રીકમ તાહારે કાજ; મારે. ૧
 મનમાં હતું જે માનજીરે, મુખથી કેમ કહેવાય,
 આવી શકોતો આવજીરે, માફ જોતાં ન જોખન જાય મારે.

એક એકથી ઉતાવળીરે, નીસરી આવી તે દખા દખ. મન.
સનમુખ આવી ઉભા રહ્યારે, નયણે નિરખ્યા નાથ;
લક્ષ્મણના સ્વામીને રંગે રમતાં, મંત્રો હરખે જોડ્યા હાથ;મ.

ગરબી.

તજે જોડ્યા હાથર વીર અહીં શીદ આપીરે
તને કોને દીધેતો સાદ, જુધી ગમાવીરે; ૨૬
આના વેલા અડધી રાતે કોહોને શું છે કાજ,
નારલજ થઈને નિસરાંરે,
તમે જોઈ તે કુળની લાજ અહીં ૧
વેવ તણી મરજલ સોપીને, ન મરજો સહ સંસાર,
પાણી જોયું પ્રતિવરના તાણુંરે
તું તે તણને ભરથાર અહીં ૨
તું જાણ્યું વન જવાને, આજ્યા સહ નિરધા,
બનસીરે બટની કુશમ કળીપર,
ભમરો કરેરે ગુજાર, અહીં
વન જોયુ ને ઘેર પપારો, સામી તમારી આથ;
લક્ષ્મણના સ્વામીનાં વચન સુણીને,
ગોપી થપારિ નિરાશ. અહીં ૪

ગરબી.

તારે જોડ્યા ગોપી જન હવે ક્યાં જઈએરે,
તમે પુરો અમારી આથ એમન કરીએરે; ૨૬.
• માત પીતાનુ કહ્યુ ન માન્યું ન ગણ્યો સેર ભૂરથાર,

તમે વિના અમને ડાહ નવ ગમે
મુનો લાગે સડ સંસારઃ હવે ક્યાં જઈએ ૧
રમણ કરોને અમારી સાથે રડ વદાવન
ના કહેશોતો નિશ્ચે પડશે.

તમ આગળ અમારે તન હવે ક્યાં જઈએ ૨
આથ ભર્યાં અમા આવીયારે, રમવાને તમે સાથ,
તેડીને તરછોડીયારે

તેતો ના ધટે તમને નાથ. હવે ક્યાં જઈએ, ૩
અ તર પ્રીત નાહ અનજ્ઞને, હથીને ભીડી ખાથ,
લક્ષમણના સ્વામીએ રાસ માંડયા,
શરદ પુનમની રાત; હવે ક્યાં જઈએ. ૪

સાતવાર.

આઘીએ આનંદ સર્વરે કહ્યું, મારે ગીરધરશું ધરવારા
વૃજમાં રહ્યું; સોમે પામ્યા સુખ શોવણ કૃણીયારે, આ
નંદજીનો લાલ મુજને મળીયારે, આ મંગળે મને હેલ
હરી શું લાગ્યું, આ હૃદય કમળનું ખાણ હૃદયે વાગ્યું;
આ યુધ અમ્મિ સુધ જોવા જઈએ, આ છાની કરીએ
યુગ વાહાલા યઈએ, આ પ્રહરપતી મુરે પ્રતાપ સુખ છે
સહુનેરે, આ સખી ઘણી આનંદ રાધા વહુનેરે, સુકરના
સરવ બાલ સૂને ગમતારે, આ લેતા તાળી હાથ રજની
રમતારે, આ શનીચરે સદેશ હરીને કાઢાવ્યો, આ જોગ
ખમ્બો છે આજ મમકા આવોરે. આ રાતે વાર ને ગાં
ય નરને નારીરે, તેનો વધકૃદ વાસવ યાવ દેવ ચારાસીરે.

કળેડાવાળી સ્ત્રીના વિલાપની ગરબા

(અલભેલી અંખે માન જોવાને જન્મ એ એ. રાગ.)
 બજો બજોરે આ અવતાર, દુખ મૂળને બાજુ;
 મારો સ્વામી છે નહાનું બાજુ, નિત્ય દેખી દાજુ. ટેક
 નવ વરસને નાંવ છે મારો, હું છું જોખન પથરે;
 સોળ વરસની ઉંમર માહારી તેથી થાપકજેશ. દુખ. ૧
 પાપી પીતાને શું હવે જાયુ, કાંઈ ન રાખ્યુ બાનરે;
 કુળીનાં ઘરનો વર જોઈ મને, દીધુ કન્યાદાન. દુખ. ૨
 બાળપણમાં જોયી મુજને, મારી હાતતો સારે;
 આ અવસર નહી બળતે આંતું, કુણું કલેજુ મારું. દુખ. ૩
 બાળક અધરાગજી પતી મારો, દેખી દીડ બહુ દાજરે;
 દુખ રૂંદેનું કહેતાં આજે, મા ગાહાર બહુ લાગે. દુખ. ૪
 સ્વામી ભોગી સુવા માકલે, માંસુ નણુદી મારીરે;
 તે અવસર ત્યાં વાત બનીતી; હાથ નિત્ય દુખકાળી; દુખ. ૫
 ખાટ તજેકે પાગેથે હું, નિત્ય પૂડલો જોઈરે;
 બચકી હું ઉંચીકે આણુ, રાત કાઢે ધણુ રોઈ. દુખ. ૬
 પોહોર દિવસ પહોડીને ઉઠે, દાત ન પાણી ન કરતોરે;
 રાતો રાતો મા પાસે જઈ, રોડે લાગું બરતો. દુખ. ૭
 ખાતો ખાતો પેશાબ કરતો, મા તેની કળકળતીરે;
 જાન શરીરનું લેય નહીતેને, નથી હું નિત્ય બજી. દુખ. ૮
 આ કરતાં પીકે હોત નહોતો, માનત મનથી સારે;
 દેખીતે દાજે છે આજે, કુણું કલેજુ મારું. દુખ. ૯
 અધરામાં પૂરો મુજને, કામ ધણી દુખ દેહિરે;

ભરે કરમૂં કરવાંથી મુજબને, ખીક ધણી મન રહેછે. કુખ. ૧૦
 સમજાણો કદી હોત પેહતો, લોકમાં નવ નિંદાપરે;
 પરે પ્રશ્નના બરભ રહેતો, મારી કળેતી યાપ. કુખ. ૧૧
 શાખીલા નર જોઈને, મારૂં મન ધણી અકળાપરે;
 કામદેવતા તાપે કરી, મારૂં શરીર નિત્ય સુકાપ. કુખ. ૧૨
 મેથ રાશી કહે ચુખથી, દોષ કળેડું ન જોશારે;
 કુખ પુત્રીનું રૂખી આંતે, પાક મુકનિ રોશી. કુખ. ૧૩
 ગરખી.

સુખ ચતુરે સુખાંચ પર નારીની, પ્રીત કષ્ટ ના કીજીએ;
 જોઈ પ્રીત કરી પરનાર તણી, એને હઠડે રુધન યાપ ધણી
 એણે કુળની બળ્યા કાંઈ ન ગણી. સુખ. ૧
 તમે પેહલા મળશો કુતને, તાહારૂં સારવસ લેશે કૃતીને;
 પછી રહેશે આંગ ભલુતીને. સુખ. ૨
 તમે બેઠા મુછા મરડાને, તારૂં કાળજી પાથે કરડીને;
 નહીં મુકે માંસ આંતરડીને. સુખ. ૩
 તને પ્રેમના પ્યાસા પાછને, તારૂં સરયે લેશે વાછને;
 તને દરશે એજી આછને. સુખ. ૪
 પ્રીતમના સ્વખી હો પ્યારા, તમને ગોપીઓ કરે કામાવાલા
 તમે દરસન દાની મારજીવાળા. સુખ. ૫

ગોરમાનો ગરખો.

ગોરમા ગણપત બાથ પાય કે, વિષાતરાને વિનવુરે લોલ. ૧
 ગોરમા ધરડોને ભરવાર કે, આપો શું મનેરે લોલ. ૨
 ગોરમા ધીક કાંપા આવનાર કે, શું કહ્યું વુનેરે લોલ. ૩

ગોરમા રણ સખાંધી મુજ તાન કે, મા માંથી મામણારેભાન
 ગોરમા સંસાર કીધો સરપ કે, સેજ યજ સાપણીરે લોભ; ૫
 ગોરમા હુધું નાનેરૂ ખાળ કે, પીઠે છે બુઢીઓરે લોભ; ૬
 ગોરમા દોઢે પડે છે ફાળ કે, મુરખ છે બુઢીઓરે લોભ; ૭
 ગોરમા માહારૂ થયું નિખન કે, પીઠે ધરડો થયોરે લોભ; ૮
 ગોરમા હુકર કેકીમ શખદ કે, પાકિતો મુખરૂયોરે લોભ; ૯
 ગોરમા મુને થયાં વરસ સોનકે, પાઉને એશો થયોરે લોભ; ૧૦
 ગોરમા દોઢે જાણુ જાણ કે, બુધ સપળી ગણરે લોભ; ૧૧
 ગોરમા શીઆળાની રાત કે, સરદ સોહામણીરે લોભ; ૧૨
 ગોરમા વરધ પીકની જાત કે, દિસે ખીહામણીરે લોભ; ૧૩
 ગોરમા રજની રમતા હમ્મુ કે, માંજી આંખડીરે લોભ; ૧૪
 ગોરમા ધર કરતો બાસ કે, કર ચહી બાકડીરે લોભ; ૧૫
 ગોરમા શીયાળાની રાત કે, રવાદ હોય અની ધણોરે લોભ; ૧૬
 ગોરમા રજની વિતી એક કે, આજ માહારે આંખડીરે લોભ; ૧૭
 ગોરમા કંદ્રપ તનમે ભડકા કે, ટોહો કેમ સરેરે લોભ; ૧૮
 ગોરમા પીકની ધરડી જનકે; અરથ ક્યાંહાંથી સરેરે લોભ; ૧૯
 ગોરમા નવરાત્રીના દીન કે, સરદ સોહામણીરે લોભ; ૨૦
 ગોરમા દુરખજ માહારો કંથ કે, દીન જય દાહમારે લોભ; ૨૧
 ગોરમા વીજળા કેરો દીન કે, સદુ થણગાર સન્નેરે લોભ; ૨૨
 ગોરમા માહારે ધરડો કંથકે, ધીક અવતારનેરે લોભ; ૨૩
 ગોરમા મહિને મન દીવાળીકે, માહારે મન ઉનાથણીરે લોભ; ૨૪
 ગોરમા માહારા કરમના ભાગકે, હુ નીસાથણીરે લોભ; ૨૫
 ગોરમા રાત દિવસ નવ દેખુ કે, જાણુ દવ બળેરે લોભ; ૨૬

ગોરમા મુજ સરખા પુરુષ દેખુદે, મન માંડે ગળે લોહ. ૨૭
 ગોરમા મારા કાળા કેસકે, એના ઘોળા થયારે લોહ. ૨૮
 ગોરમા હુ થઈ જોળન વેશકે, તન માહાર અજેરે લોહ. ૨૯
 ગોરમા માહિડે આવે લાળ કે, નેત્ર નારે ઝરેરે લોહ. ૩૦
 ગોરમા હુ નારંગી જેવી કે, તન માહાર અજેરે લોહ. ૩૧
 ગોરમા સેજ ખીછાવું પૂગ્ય કે, તે દેખી ડરેરે લોહ. ૩૨
 ગોરમા સાસ ઉધરમને પોડ કે, પીડિ જાંબો સુવેરે લોહ. ૩૩
 ગોરમા આબૂશણ પેહેર અંગકે, વચ્ચ ખડુ ભાતનારે લોહ
 ગોરમા મીઠ્યા થયો અવતાર કે, અસ્ત્રી ભતમાંરે લોહ. ૩૫
 ગોરમા શું આપો અવતાર કે નાગરી નાતમાંરે લોહ. ૩૬
 ગોરમા સુખ ન પામી એક કે, દુઃખ ખડુ ભાતનારે લોહ.
 ગોરમા જોને જોળન કથકે, પૂન કીધાં હથેરે લોહ. ૩૮
 ગોરમા મેં કીધાં ખડુ પાપકે, હુ વરધની વહુરે લોહ ૩૯
 ગોરમા જોડીયો ન તિયો એક, અધરણીની રીતનારે લોહ
 ગોરમા પુરુષ ન દોઠા એક કે પૂરી પ્રીતનારે લોહ. ૪૧
 ગોરમા શાવજી પૂજી સતીય કે, પામું જોળન ધણીરે લોહ
 ગોરમા કામી દેખે કથ કે જોત ત્રિલોચન ધણીરે લોહ. ૪૩
 ગોરમા મન માહાર અધુલ કે, એનું કેમ ગણેરે લોહ. ૪૪
 ગોરમા હુ થઈ જોળન વેશ કે, એનું કામ અજુરે લોહ. ૪૫
 ગોરમા કામી દેખે કથ કે, ભય ભાગે સહુરે લોહ. ૪૬
 ગોરમા નોતો સાયુ નાબુદકે, તો જીવતી રહુરે લોહ. ૪૭
 ગોરમા પીડિજી આવે ઘેર કે, હું ભગતી ફરેરે લોહ. ૪૮
 ગોરમા લાંબા એકજ વચ્ચકે, હુતો શું કરેરે લોહ. ૪૯

ગોરમા દુખનાં દિવસં જાડ કે, મુકાં પાલવરે લોલ. ૫૦
 ગોરમા હુ સંપૂરણ ક્રમ કે ગા કામી જનવેરે લોલ. ૫૧
 ગોરમા લોક સાથે કરું હાંસ કે, માં મારી વારનીરે લોલ.
 ગોરમા જણતાં દેની કાંસી કે વીચ દેઘ મારનીરે લોલ. ૫૩
 ગોરમા પીદનિ પોહોડા બાર કે જાણુ થકિ સતારે લોલ.
 ગોરમા હવે મરે રાત કે, ને કરમની ગતારે લોલ. ૫૫
 ગોરમા વિનતી કરૂં છુ એક કે, ને કરમની રતારે લોલ. ૫૬
 ગોરમા કરળેડી લાગુ પાય કે, સમરથ ફળે પતારે લોલ.
 ગોરમા વિનતી કરૂં છુ એક કે, આજ મુકી આંખજોરે લોલ
 ગોરમા સહુને દેળે જોડ કે, માતા કરણા કરીરે લોલ ૫૮
 ગોરમા કાની દેળે કંથ કે વજન કહે કરગરીરે લોલ. ૬૦

પઠાણ પ્રમણીનો કિસ્સો.

સુંદર સુણો મેરી જન, જીવડા કરું પુરવાન
 મારાં દીજ લાગ્યાં પઠાણશું. ૮૬.

પાઠાણ દીલીનો દિવાન અમદાવાદનો ઊમરાવ;

મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧

પેહલી હતી નાગર પ્રદ્યાગરી, જમંતી કેળાને પાંડ
 હવેરે થઈ સુંદર તરકડ, જમુ પૂજાવને નાનરે;

મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૨

સુંદર સુણો મેરી જન, જીવડા કરું પુરવાન;

ગોરી હોય નાદાન, વારીજનકિ મારૂં મન;

મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૩

પાંચ રૂપેયા આપૂ રોકડારે, કોઈ લશ્કરમાં જાય;

જાનને પઠાણને એમ કહે, સુદર ધાન નવખાઈ
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૪

સોનીરે વાડમાં મારૂં સાસરૂં, નાગરવા ડાહ્યા રહિએ;
તડારે આગ્યાં પઠાણનાં, એને ના કેમ કહિએરૂં
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૫

કે લીલુડા વાંસની ટોપડી, સુદર હજવાને જાય;
હજનાં હજતાં માંડ્યાં રથાણાં, લોટ કુતરાં ખાય;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૬

હુરે મોડાસાની લામણીરે, પઠાણ દિલીનો શેખ;
આરે જનમની મારે પ્રીતડી, પેતા ભવના તે સખ
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૭

લીનારે પીળા તાજ તાણીયા, ફરતી સોનેરી ઝૂલ;
વઘેરે ભેડી નાગર બરામણી, પરણે કડિછે ધુળ;
મારૂં દિલ લાગ્યું પઠાણશું. ૮

દરાણી જોડાણીનાં જોડવારે, હજી મળી પાણીડાં જાય
પાળે ઉભા પઠાણ પાતળો, રૂપી હાડાં હરખાય;
મારૂં દિલ લાગ્યું પઠાણશું. ૯

હાથમાં લાલ કમાન લટકતી, તાણી મારે તીર;
ભાસુડા મારે કદીયા ફાટે, ના તાણશો મારાં ચીર
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧૦

ફરતી વાણુ સતર રોટ્કારી, પઠાણ પાતળીયો ખાય
બેળા બેળા આરોમથ, મનમાં હરખ ન માય;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧૧

આગળ રાસતાં । ઘોડાંને બારે દીપરને નેઠા

વચે પરણ્યા તારી ઠાઠડી, લાલ ઝૂંઝી સમુદર ખેડ;

મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશુ. ૧૨

અગર મંદનનાં મંગાવું લાઠડારે, તેની ખડકાંડું ચે;

ચુગરે ઘારણ તમે મરશો, બળશુ આપણુ મિ;

મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણશુ. ૧૩

મુંબાઈ સુરતની ગરબી.

સાડૂ સાડૂરે સુરત શહેર, મુંબાઈ અલખેલી;

માઠિ બાલાજીની મહેર, મુંબાઈ અલખેલી,

સાત માળની મહેડી અગ્રાવી, માહે ખેડાં સેઠણીરે;

આકર મહેતા મજલે ચાલે, વાણીયાની બહાર રાણી મું.

મુંબાઈ રાણી સડે ઠકરાણી ભરે ન ખેડ પાણીરે;

ઠાવડીયેતો પાણી આણે, પીએ પાણી શઠાણી મું-૨

મુંબાઈમાંતો કાનાં સાકળાં, કાંઠાનો નહી પારર;

મુંબાઈ શહેરના શાહુકારોને, દવાળાની શી વાર. મું-૩

સુરતનીતો સાડીયોને, ઉપર ઠસખી કોરર;

મુંબાઈ શહેરના કાપડીયાને, દોષ માં દશા ખોડા મું-૪

મુંબાઈ શહેરમાં ધણી બાડીયો, બગીચોનો નહી પારર

સાંજ ફરજ સહુ ફરવા નીસરે, વાડીબાડી લેજ બાહાર મું-૫

મુંબાઈનીતો મારકીટમાં રુખડીયો વેચાયર;

તેથી દિવનો હજવો સારો, શાહુ લેવા મન ચાપ મું-૬

મુંબાઈમાંતો શરવે રુખ પણ, તણ પાંતીનું ફાંપર;

ભાડું ગાંધુ બળતણ મોંધુ, ખાંડર ભવું મુખ્ય; મું-૭

મુંબખના પાન ખીડીમાં સોપારીના કડોરે,
 માઠ વરચની ઘરડી ગાડર, તોય ન મુંકે લટકો, મું ૯
 અમદાવાદી હરામનની ખાભાની ગોઝારીરે,
 પડોદરાની વાંકી નારી, સુરતની ખજીહારી. મું ૯
 ચંદ્રાવળીની ગરબી.

માથે મટુકીને મહીયાની ગોળી, મહીરે વેચે ચંદ્રાવળીરે; વે
 ચતી સાચતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો એડલો સાહી રહ્યોરે
 મેલો મેલો કાહાનજી જવાદો બદલજી, અમ ધેર સસરો
 રીસાળુવારે, તમારા સસરાને ખીજી વહુવાર આણીઆલુ
 તમથી ધુવટ તાણે અદ્દેરારે. માંથે ૦ મહી ૦ ૧ વેચતી સા
 ચતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો એડલો સાહી રહ્યોરે, મેલો મે
 લો કાહાનજી જવાદો બદલજી, અમધેર સાસુ રીસાળવારે
 તમારી સાસુને ખીજી વહુવાર આણીઆલુ, તમથી પાણે
 પડે અદ્દેરારે. માંથે ૦ મહી ૦ ૨ વેચતી સાચતી નગરમાં
 પેઠી, કાહાનુડો એડલો સાહી રહ્યોરે, મેલો મેલો કાહાનજી
 જવાદો બદલજી, અમ ધેર જોડ રીસાળવારે, તમારા જોડ
 ને ખીજી વહુવાર આણીઆલુ, તમથી નાહાવણ આપે
 અદ્દેરારે. માંથે ૦ મહી ૦ ૩ વેચતી સાચતી નગરમાં પેઠી
 કાનુડો એડલો સાહી રહ્યોરે, મેલો મેલો કાહાનજી જવા
 દો બદલજી, અમ ધેર દીવર રીસાળવારે, તમારા દીવરને
 ખીજી ભાખાડ આણી આપૂ, તમથી હાળો ખેલ અદ્દેરારે
 માંથે ૦ મહી ૦ ૪ વેચતી સાચતી નગરમાં પેઠી કાહાનુડો
 એડલો સાહી રહ્યોરે, મેલો મેલો કાહાનજી જવાદોબદલજી

અમ પેર નાણી રીસાળવારે, તમારી નણીને ખીછા બિ
 ભાવ આણીઆપુ તમથી માંયા ગુધે અદકારે માથે મહીં
 પ કડવે વચન ગોષીકા એમ માલે મલિા મારો પાતવ ની
 રલજારે, ફરીજન હજે તમે નવી જાગે, છાની ધકુકે મા-
 હરીરે. માથેં મહીં ૬ તોય ન સમજે છોગાળો છપા
 ભો, પાતવ સાધ હમિા રહ્યોરે, ચીર ફાડી ચંદ્રાવળી ના
 મી, કાહાનુડે હાથ ધસી રહ્યોરે. માથેં મહીં ૭

પંદર તીથીઓ.

પડવે પાતળીયા ગીરધારી. માહારે ધેર આવજીરે લોત,
 ખીજે બાગક બેઠું બાહાર કે મેં સમજવીયુરે લોત,
 ત્રીજે ત્રણ બૂવનના નાય, માતીડે વધાવીએરે લોત,
 ચોથે માંચળ બોલી નાર મથુરાંની વટમારે લોત.
 પાંચમ પગલાં ભરજો પ્રેમ મહારે ધેર આવજીરે લોત.
 છઠે છોગાળા ભગવાન ભગતને તાડજીરે લોત.
 સાતમ મરદ કરે એક નારકે ગોકુળ ગામનારે લોત.
 આઠમ અવતારીયા ભગવાનકે નારજુ નાયનેરે લોત.
 નોમ નરદ કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનારે લોત.
 દશમે મારયો મામો કાંસ કે મથુરાંની વટમારે
 એકાદશી પરણી લગ્યા નાર કે સત્યમામા ખગરે લોત.
 બારશ બહુ બળીયા ભગવાન દસી દીશ વાપીવારે લોત.
 ત્રેસ ધન ધુએ એક નારકે ગોકુળ ગામનારે લોત
 ચત્વરશ બનસીગટને એક કે તથ રમાડજીરે લોત.
 પૂનમ પંદર તથો યજ્ઞ પૂરી હરી ગુણ ગજ રહીરે લોત.

અગ્નિને ગાવામાં ગીતો,

ગીત ૧ લું.

ભરણ પેહેણો વધવો મારે આવીયા.
 મેંતો મોકલ્યા મારા દાદાને દરબારે,
 વાડીના ભરણ દ્રાક્ષ મીઠીરે માંપાનેરની,
 માહાશી માનાએ હરખ વધાવીયા.
 મારા દાદાએ જાડ્યા પાવન છેડારે. વાડીના.
 ભરણ અગ્નિ વધાવો માડારે આવીયા.
 મેંતો મોકલ્યા મારા મામાને દરબારે. વાડીના.
 માશી માશીએ હરખ વધાવીયા,
 મારા મામાએ જાડ્યા પાવન છેડારે. વાડીના. પત્તાદિ.

ગીત ૨ જુ.

આણીનેડે ગગર પેલીતડે જમનરે, વચમાં કરસતી નદીવડે છે
 સોના ધડુલોરે રૂંપજા ઉડાણી. સીનાવેજ પાણીમાં સંયરચા,
 રામડીના પોહાચેરે, ધડુલો ના હુબરે, કુવાને કંઠે ઉભારહાં
 સોનાની ગોડીરે, રૂંપજા ધડુલોરે, રામચંદ્ર રમવાને સંયરચા
 કોણ રાયની બેઠીરે કોણ તાર નામરે કેહરે નગરીનો ગરાણીયો
 કોણ રાયને બેઠીરે કોણ તાર નામરે કેહરે નગરીનો ગરાણીયો.
 રશરથનો બેઠીરે રામચંદ્ર નામરે અગ્નિધ્યા નગરીનો ગરાણીયો
 જનકની બેઠીરે સીનાવેજ નામરે હજીપણ આળ કુવારડી,
 પાનમાં ગીડારે, સાત સો તારીરે લગન નરધાસી વેહેલા આવળી
 ગીત ૩ જુ.

છેરે આજ મેંતો અડધા પરવત નોતરચા,

અડદાં તમેવે મારે પાપડ વાણવા જોગ
 મારે સજન મળાવો જો મળ્યો.
 છરે આજ મેંતો ચાળા પરવત નોરયા,
 ચાળા તમેતો મારે વડીયા મુકવા જોગ,
 મારે સજન મળાવો જો મળ્યો.

ગીત ૪ યુ.

પીઠીપીઠી ચાળો પીતરાણી, પેહેલી પીઠી ચહડસેરે મારા છપાવર
 તારીને ચડશે પેત્રી છોડીને, પાકા તેલ ચહડશે મારા છપાવ
 કાચાં તેલ ચહડશે પેત્રી છોડીને, પાતીદેગી આંચેરે મારા
 છપાવર, ગોટલો ચુસસેરે પેત્રી છોડી.

ગીત ૫ મું.

લાડણો પાન આવેને રસ દોળે, લાડણો વળીવળી પાધુ જીવે
 જાણે મારા ખાપા સાથે આવે, જાણે મારા સસરાનો રંગરાખે
 લાડણો પાન આવેને રસ દોળે, લાડણો વળીવળી પાધુ જીવે
 જાણે મારી માડી સાથે આવે, જાણે મારી સાસુનો રંગરાખે
 ઇત્યાદિ.

ગીત ૬

ત્રાંખા કુડી તે નગર સોહામણી
 માંહી બરીયાંરે ગવડીનાં ધીમ્,
 સાહેબની આંખા મારીયા.
 મારો કિયામાણનાં વાજીતર વાગીયાં,
 મારા મગનભાણનાં વાજીતર વાગીયાં
 પેત્રા વેવણનાં પડચારે નીશાન. સાહેબો

માનો દિવા ભાઈની મીઠીએ દિવા ખજે,
મારા મગનભાઈની મીઠીએ દિવા ખજે,
પેના વેવાળને ઘેર ઘેર અંધાર સાહેલી. ૪૦

ગીત ૭ મું.

મારી જિંદગી વેવાળ જંગરે તારા ધર પછવાડે પહ રહે સારર
મારા પગ મુજીને યયા યાંભના, પેની વેવાળને લેજગયા જંગમ
ડાભિ ખુણે ડામચીયા ઉલેર. ત્યાંતો ખાલો ખીનાડો ભાલર
ખાલો કહે ખીલાડો થાઉ, ખાજઠ તજે પશી જાઉ.
કોળીએ કંસાર ખાતો જાઉ, નહીતો ધરનો જંદર થાઉ,

ગીત ૮ મું.

એના ધર પછવાડે છટ્ટે એને દિકરી જાણીની રીતરે,
એના ધર પછવાડે ખાવળીયા, એને દિકરી જાણીનો વાવળીયો ૪૦.

ગીત ૯ મું.

હજવે હજવે પૂએરે માટા ટોપા ખાળાવરને વાગેએ સાંઠી ચાખા
રવણયોરે રવણયો વર પાએ તે ભવણગા.
અલ્યાડીરે અલ્યાડી વર પાએ તે ખાડો. ૪૧.

ગીત ૧૦ મું.

ભાડોતો કુચે કુચે મ ડોરે, લાડીને કંસાર નવ ભાવેર
ભાડોતો કુકાળમાંથી આળ્યેરે લાડીતો મુકાળમાંથી આવીર

ગીત ૧૧ મું.

લાડો લાડી જમરે કંસાર કે ઉપર વેવાળ ટળવળેર
દીકરી મને આંગળડી ચટાડ કંસાર કેવો ગળો જાગેર
લાડો લાડી જમરે કંસાર કે ઉપર વેવાળ ટળવળેર

ફીકરી મળે આંગળી ચડાડે કંસા કેવો ગજો જાગે
 સોળ વરસના સોમન્ધાન ફેરા ફરતાં નાવડચારે
 આટલી સરખી નાહાની બેઠેનને ફેરા ફરતાં આવડચારે

ગીત ૧૨ મું.

કાંક ઝારા ઉપર ઝારીરે એતો લાડડી થઇ અમારીરે
 એતો અમારાં કહ્યાં કરશે પેલી વેવણના બોન પૂઠે પરશેરે

ગીત ૧૩ મું.

શાવણ નદીએ આખ્યાં પૂર ભાગો રશણાં,
 પેલો વેગાઇ તણાયો જય ભાગો રશણાર
 મુકુતો ધરબોળ જય ભાગો રશણા,
 બાધુતો બાધાઇ જય ભાગો રશણા,
 તાણુતો તુટી જય ભાગો રશણા,

ગીત ૧૪ મું.

ધાળીમા ફરવાળુ નાચે ભમરારે વેવણનીતો બહરી નાચે બં
 જાડી છેતો બહો નાચે ભમરારે ધાળીમાં પરવાળુ નાચે બં

ગીત ૧૫ મું.

જાએ ટેંબે ધાંટી કેસરજનીરે લોટ પડે પરમુલો કેસરજનીરે
 ફોરેમારે ધુલુ કેસરજનીરે વેવણની આંખમાં ફુલુ કેસરં
 એ ફુલુ કેમ મટશે કેસરજનીરે ઉનાળુ આંગળશ કેસરં
 બીજી આંખમાં પડશે કેસરજનીરે. (ખ.)

ગીત ૧૬ મું.

તને કોને કહ્યું તું બોલ ધાંચી પાચીનારે
 હવે નહીં બેહુરે છજ, નાક વઢાપુરે છજ

સુનાં ચોપડારે જીજી.

જાપ મેં મારારે જીજી બુદ્ધ કીચીરે જીજી.

ગીત ૧૭ મું.

સોનાનું સજેકડું વાએ ઉડયુ જાપમે.

વેનાજ તાહારે ત્રાક વઢાયુ જનન બુખી જમ્મમે (૪૦)

ગીત ૧૮ મું.

આબ્યા બિહાળાનાં દન કે, છોડી વેત્રણે સે ન જાવી
તહારો જાપ ધરાણે મેજ કે, છોડી વીજણે થે ન જાવી
આબ્યા બિહાળાનાં દન કે, છોડી વીજણે થે ન જાવી,
તારી માને ધરાણે મેજ કે છોડી વીજણે થે ન જાવી જ.

ગીત ૧૯ મું.

અમે ધરણે ધડ જીતારે આનંદ ભયો

લોક કહેશે કીયાભાઈ જીતારે આનંદ ભયો

એતા દીકરી પરણાવીને ઉઠ્યારે આનંદ ભયો.

લોક કહેશે કીયાભાઈ સમયારે આનંદ ભયો.

ગીત ૨૦ મું.

ડોહા વાગ્યોને લશકર ઉપડયુ ઝરમરીયા બાલા

આવી છે અમદાવાદની ફોજરે ઝરમરીયા બાલા

ચેરયુ છે ઘોષા ગાગરે ઝરમરીયા બાલા

ગીત ૨૧ મું.

પાટલા દારે પાટલાદો, પાટલા ન હોયતો મુતારોને જાએ
મુતારોની જાએ પાટલા દો છત્યાદિ.

ગીત ૨૨ મું.

છાંદ્યા હાથ પારેલા લગ્નરે

માર માણક મલુ થાયરે, માર રતન રજે ભરાયે;
છાંદ્યા તરોને હાથ ખસે ભર્યો, પેતી જાડવજનો હાથ હોરે જાયો.

ગીત ૨૩ મું.

એક લીલી તે લીલી લીલડી,

એક લીલીનાં જડીત પલાણરે જગ લીલડી.

એક અમદાસાદ ગામને ગાંદરે,

મારી જનનાં યયાં પ્રમસાણરે જગ લીલડી.

મારા સોગ ઘોડાને ખસે હાથીયા.

મારા હાથી દેખીને પેતાજ ખી ગયો.

મારી કેમ કહી રહેશે લાજરે જગ લીલડી.

મારા કીયા ભાણ્યે સાનમાં સનખવીયા;

મારા મગનભાણ્યે સાનમાં સમખવીયા;

તમારી બલેડી રાખીશું લાજરે જગ લીલડી. હ

ગીત ૨૪ મું.

ભાડી આપી પાડા આપી, જનજ્યાતી માડી આપી;

તોયે લડધા માડવા હેઠરે.

ગીત ૨૫ મું.

અમે આબ્યાંતાં રંગભિર રમતારે,

અમે આબ્યાંતાં રૂપી વહુને લેવરે;

અમે આબ્યાંતાં રૂપી વહુને જોતારે;

એને જોયામાં શું જોશરે.

ગીત ૨૬ મું.

મારાં ડાહ્યનાં ગાંડાં કેમરે પેઠાય મારા કુલમંદ ડાહ્યા
 મારા મેતીનાં ડાહ્યા, મારા હિમતલાલરે સડાસાન ડાહ્યા
 મારાં ડાહ્યનાં ગાંડાં કેમરે પેઠાય, પેલો હરિ ગાડો.
 પેલો વેવલ ગાડો પેલો માણુકો આધાધુમ ગાડો.

ગીત ૧૭ મું.

લાડકડી સહડારે કમાડ બાળા વરને નીરખવારે;
 દાદાજી એ વર નેળે એમાં મારાં મન વરવારે;
 મોઢો દિકરી કપાં થકી દોઢો શેણે તારાં દલ વરવારે
 નીશાળે ભણુનલો દોઢો અક્ષરે મારાં દીલ વરવારે.

ગીત ૧૮ મું.

આબેયો ના ચકડાનેા ચાર લાખેણી લાડી લેલ ગયોરે
 આબેયો ના નગર પુતરો લાખેણી લાડી લેલ ગયોરે,
 આબેયો ના છાનામનો છબયો લાખેણી લાડી લેલ ગયોરે

ગીત ૧૯ મું.

પાણીમાનો રથ ભોલે ભોલરે જમમડા;
 તારી માડી પટ્ટીમાં પાડે મારો આગ કાઢાડી લાવે ભોલરે.
 પાણીમાનો રથ ભોલે ભોલરે જમમડા.
 તારી કાડી પટ્ટીમાં પાડે મારો કડો કાઢી લાવે. ભોલરે.

